Publicatieblad van de Europese Unie

L 29

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

60e jaargang

3 februari 2017

Inhoud

II *Niet-wetgevingshandelingen*

VERORDENINGEN

★ **Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/180 van de Commissie van 24 oktober 2016 tot aanvulling van Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen betreffende beoordelingsnormen voor referentieportefeuilles en procedures voor het delen van beoordelingen** (1) 1

★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2017/181 van de Commissie van 27 januari 2017 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur** 10

★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2017/182 van de Commissie van 27 januari 2017 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur** 13

★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2017/183 van de Commissie van 27 januari 2017 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur** 16

★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2017/184 van de Commissie van 1 februari 2017 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1210/2003 van de Raad betreffende bepaalde specifieke restricties op de economische en financiële betrekkingen met Irak** 19

★ **Verordening (EU) 2017/185 van de Commissie van 2 februari 2017 tot vaststelling van overgangsmaatregelen voor de toepassing van een aantal bepalingen van de Verordeningen (EG) nr. 853/2004 en (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad** (1) 21

★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2017/186 van de Commissie van 2 februari 2017 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor het binnenbrengen in de Unie van zendingen uit bepaalde derde landen wegens microbiologische besmetting en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 669/2009** (1) 24

★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2017/187 van de Commissie van 2 februari 2017 tot verlening van een vergunning voor een preparaat van *Bacillus subtilis* (DSM 28343) als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor mestkippen (vergunninghouder Lactosan GmbH & Co. KG)** (1) 35

Uitvoeringsverordening (EU) 2017/188 van de Commissie van 2 februari 2017 tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit 38

(1) Voor de EER relevante tekst.

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

BESLUITEN

★ **Besluit (EU) 2017/189 van de Raad van 16 januari 2017 inzake de namens de Europese Unie in te nemen standpunten in het Subcomité voor sanitaire en fytosanitaire maatregelen, het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling, het Subcomité douane en het Subcomité geografische aanduidingen, die zijn ingesteld krachtens de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds, met betrekking tot de vaststelling van het reglement van orde van die subcomités** 40

★ **Besluit (EU) 2017/190 van de Commissie van 1 februari 2017 waarbij aan Frankrijk toestemming wordt verleend om op grond van artikel 14, lid 6, van Verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad af te wijken van bepaalde gemeenschappelijke regels voor de veiligheid van de luchtvaart inzake de installatie van onderdelen** *(Kennisgeving geschied onder nummer C(2017) 458)* 61

★ **Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/191 van de Commissie van 1 februari 2017 tot wijziging van Besluit 2010/166/EU met het oog op de invoering van nieuwe technologieën en frequentiebanden voor mobiele communicatiediensten aan boord van vaartuigen (MCV-diensten) in de Europese Unie** *(Kennisgeving geschied onder nummer C(2017) 450)* ([1]) 63

Rectificaties

★ **Rectificatie van Besluit (GBVB) 2016/2240 van de Raad van 12 december 2016 tot wijziging van Besluit 2012/389/GBVB betreffende de missie van de Europese Unie voor de opbouw van regionale maritieme capaciteit in de Hoorn van Afrika (EUCAP NESTOR)** (PB L 337 van 13.12.2016) 69

★ **Rectificatie van Besluit 2002/309/EU, Euratom van de Raad en, wat betreft de overeenkomst inzake wetenschappelijke en technologische samenwerking, van de Commissie van 4 april 2002 betreffende de sluiting van zeven overeenkomsten met de Zwitserse Bondsstaat** (PB L 114 van 30.4.2002) 69

([1]) Voor de EER relevante tekst.

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2017/180 VAN DE COMMISSIE

van 24 oktober 2016

tot aanvulling van Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen betreffende beoordelingsnormen voor referentieportefeuilles en procedures voor het delen van beoordelingen

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG ([1]), en met name artikel 78, lid 7, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het is noodzakelijk normen vast te stellen voor de beoordeling door de bevoegde autoriteiten van de interne benaderingen die instellingen volgen voor de berekening van eigenvermogensvereisten en tevens gedetailleerde regels vast te leggen met betrekking tot de procedures voor het delen van deze beoordelingen tussen de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het controleren van de reeks risicogewogen posten of eigenvermogensvereisten van instellingen die voor de berekening van deze posten of eigenvermogensvereisten interne benaderingen mogen gebruiken.

(2) Door de kwaliteit van geavanceerde benaderingen van instellingen te beoordelen, kunnen interne benaderingen op het niveau van de Unie met elkaar worden vergeleken, waarbij de Europese Bankautoriteit (EBA) de bevoegde autoriteiten bijstaat bij hun beoordeling van een mogelijke onderschatting van de eigenvermogensvereisten. De regels inzake de procedures voor het delen van beoordelingen dienen passende bepalingen te bevatten betreffende de timing van het delen, door de bevoegde autoriteiten, van de beoordelingen met de relevante bevoegde autoriteiten en met de EBA.

(3) Bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op instellingen die behoren tot een groep die onder geconsolideerd toezicht valt, hebben een rechtmatig belang bij de kwaliteit van de interne benaderingen die door deze instellingen worden gebruikt, omdat deze autoriteiten in eerste instantie bijdragen tot het gezamenlijke besluit tot goedkeuring van de interne benaderingen, op grond van artikel 20 van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ([2]). In de regels inzake de procedures voor het delen van overeenkomstig artikel 78, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU uitgevoerde beoordelingen moet voorts worden bepaald hoe de algemene samenwerking en de verplichtingen betreffende informatiedeling binnen de colleges in de specifieke context van de benchmarkingexercitie van toepassing zijn.

(4) Om te waarborgen dat de overeenkomstig artikel 78, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU uitgevoerde beoordelingen op efficiënte en praktische wijze worden gedeeld, moeten de bevoegde autoriteiten het volgende bekendmaken: hun raming van of standpunten ten aanzien van de mogelijke omvang van de onderschatting van de eigenvermogensvereisten welke het gevolg is van de door de instellingen gevolgde interne benaderingen, alsook de

([1]) PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338.
([2]) Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

argumentatie achter de conclusies van de beoordeling van de bevoegde autoriteiten. Daarnaast zijn de feitelijke of voorgenomen corrigerende maatregelen die de bevoegde autoriteiten in overeenstemming met artikel 78, lid 4, van genoemde richtlijn nemen, ook relevant voor alle andere bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op instellingen die behoren tot een groep die onder geconsolideerd toezicht valt, aangezien ze een rechtmatig belang hebben bij de continue kwaliteit van een door deze instellingen gevolgde interne benadering. Overeenkomstig artikel 107, lid 1, van genoemde richtlijn moeten de bevoegde autoriteiten feitelijke of voorgenomen corrigerende maatregelen bovendien ook ter kennis brengen van de EBA, daar dit noodzakelijk is opdat de EBA haar taken kan uitvoeren.

(5) Het verslag dat de EBA opstelt om de bevoegde autoriteiten bij te staan bij hun beoordeling van de kwaliteit van de interne benaderingen, is een hoeksteen van de benchmarkingexercitie, aangezien dit verslag de resultaten bevat van de vergelijking van de betrokken instellingen met hun branchegenoten op Unieniveau. Daarom moet de in het EBA-verslag vervatte informatie de basis vormen waarop de bevoegde autoriteiten besluiten welke bedrijven en portefeuilles met „bijzondere aandacht" moeten worden beoordeeld, zoals voorgeschreven in artikel 78, lid 3, eerste alinea, van Richtlijn 2013/36/EU.

(6) De resultaten van de beoordeling van de kwaliteit van interne benaderingen zijn afhankelijk van de kwaliteit van de overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2070 van de Commissie ([1]) door de betrokken instellingen gerapporteerde gegevens, die ook consistent en vergelijkbaar moeten zijn. Daarom moeten de bevoegde autoriteiten ertoe worden verplicht de correcte toepassing van die uitvoeringsverordening door de instellingen te bevestigen, vooral als deze kiezen voor de optie om van de rapportage van bepaalde individuele portefeuilles af te zien.

(7) Wanneer de bevoegde autoriteiten referentiewaarden berekenen op basis van de standaardbenadering, moeten de eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico die uit de toepassing van de standaardbenadering resulteren, voorzichtigheidshalve worden aangepast. Deze aanpassing moet worden vastgesteld op het niveau dat voor de berekening van de tijdelijke Basel I-vloer op basis van artikel 500 van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt gehanteerd.

(8) Het wordt momenteel niet passend geacht om op de standaardbenadering gebaseerde referentiewaarden voor het marktrisico te berekenen, omdat deze tot verstoringen kunnen leiden. Als gevolg van grote methodologische verschillen in de berekening van de eigenvermogensvereisten volgens de standaardbenadering en volgens de interne benadering, voornamelijk als gevolg van grote verschillen in aggregatie of diversificatie van individuele posities, zou een vergelijking tussen beide maatstaven voor het marktrisico voor kleine portefeuilles geen zinvolle indicatie bieden van de mogelijke onderschatting van de eigenvermogensvereisten. Als er bij de beoordeling van kredietrisicomodellen van volgens de standaardbenadering uitgevoerde berekeningen wordt gebruikgemaakt, dan moeten deze enkel als referentiewaarden voor de beoordeling in plaats van als ondergrenzen worden gebruikt.

(9) Bij de beoordeling van de algehele kwaliteit van de interne benaderingen van instellingen en van de bij specifieke benaderingen waargenomen mate van variabiliteit moeten de bevoegde autoriteiten niet louter op de resultaten afgaan, maar er ook naar streven de belangrijkste variabiliteitsfactoren te bepalen en conclusies uit de verschillende modellenbenaderingen te trekken. De bevoegde autoriteiten moeten er daarom toe worden verplicht rekening te houden met de resultaten van de berekeningen van de alternatieve value-at-risk (VaR) en van de stressed value-at-risk (sVaR) op basis van de winst-en-verliestijdreeks.

(10) Daar voor de bevoegde autoriteiten een essentiële rol is weggelegd bij het onderzoeken en bevestigen van de kwaliteit van interne benaderingen, naast de overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2070 door de instellingen gerapporteerde informatie, dienen de bevoegde autoriteiten op een proactieve manier van de hun op grond van Verordening (EU) nr. 575/2013 verleende bevoegdheden inzake de goedkeuring en beoordeling van interne benaderingen gebruik te maken door alle verdere informatie te verzamelen die nuttig is voor hun continue beoordeling van de kwaliteit van interne benaderingen.

(11) Overeenkomstig artikel 366, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 is het voor de beoordeling van het marktrisico reeds verplicht dagelijks tot back-testing op hypothetische en werkelijke veranderingen in de waarde van een portefeuille over te gaan voor de eindedagposities van de gehele portefeuille. Het aantal overschrijdingen moet aan de bevoegde autoriteiten worden medegedeeld en wordt regelmatig gebruikt voor de beoordeling van modelprestaties en voor het bepalen van opslagfactoren van de wettelijke VaR- en sVaR-vermenigvuldigingsfactoren. Daarom mag er voor de portefeuilles geen extra back-testing van interne benaderingen voor het marktrisico plaatsvinden of worden beoordeeld.

(12) Het feit dat de benchmarkingexercitie voor een afzonderlijke portefeuille een extreme waarde oplevert of in het EBA-verslag als te beoordelen door de bevoegde autoriteiten wordt aangemerkt, betekent niet noodzakelijkerwijs dat het model dat door de instelling wordt gebruikt, onjuist of verkeerd is. In dit verband moeten de door de

([1]) Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2070 van de Commissie van 14 september 2016 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor door instellingen te gebruiken sjablonen, definities en IT-oplossingen bij de rapportage aan de Europese Bankautoriteit en aan de bevoegde autoriteiten in overeenstemming met artikel 78, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad (PB L 328 van 2.12.2016, blz. 1).

bevoegde autoriteiten uitgevoerde beoordelingen worden aangewend als een instrument om een diepgaander inzicht te verwerven in de modellen en modelleringsaannames van de instellingen. Daarnaast moeten de analyse van de mogelijke verschillen tussen de overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2070 door de instellingen gerapporteerde eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico, en de eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico die uit het gebruik van historisch waargenomen risicoparameters („realisaties") resulteren, door de bevoegde autoriteiten worden gebruikt als vervangende indicator van een significante en systematische onderschatting van de eigenvermogensvereisten, maar mogen ze nooit de plaats innemen van een daadwerkelijke validatie van de interne benadering.

(13) Bij het gebruik van de benchmarkingresultaten moeten de bevoegde autoriteiten mogelijke aan gegevens verbonden beperkingen in aanmerking nemen en dit feit in hun beoordeling weergeven, voor zover zulks nodig wordt geacht. Op realisaties gebaseerde aanvullende maatstaven moeten op basis van de verzamelde informatie door de EBA worden berekend en zullen een verdere bijdrage aan de analyse leveren. Evenzo moeten voorlopige conclusies die uitsluitend zijn gebaseerd op het totale kapitaalniveau dat van de geaggregeerde portefeuilles is afgeleid, met de nodige voorzichtigheid worden behandeld, gezien het feit dat via marktrisicomodellen verkregen eigenvermogensvereisten portefeuilleafhankelijk zijn en dat op een gedesaggregeerd niveau verkregen conclusies niet zonder meer naar echte portefeuilles van instellingen kunnen worden geëxtrapoleerd. Bij de beoordeling van de verkregen resultaten moeten de bevoegde autoriteiten ermee rekening houden dat zelfs de geaggregeerde portefeuilles die het grootste aantal instrumenten bevatten, qua omvang en structuur nog steeds sterk van een echte portefeuille verschillen. Bovendien is het mogelijk dat de resultaten niet in alle gevallen vergelijkbaar zijn, aangezien de meeste instellingen niet in staat zullen zijn alle niet-geaggregeerde portefeuilles te modelleren. Voorts dient in gedachten te worden gehouden dat de gegevens niet alle ingrepen in het eigen vermogen zullen weergeven, zoals beperkingen van diversificatievoordelen of op het eigen vermogen toegepaste opslagfactoren om met bekende modelleringsgebreken of ontbrekende risicofactoren rekening te houden.

(14) Deze verordening is gebaseerd op de ontwerpen van technische reguleringsnormen die de Europese Bankautoriteit aan de Commissie heeft voorgelegd.

(15) De Europese Bankautoriteit heeft open publieke raadplegingen gehouden over de ontwerpen van technische reguleringsnormen waarop deze verordening is gebaseerd, de mogelijke daaraan verbonden kosten en baten geanalyseerd, en het advies ingewonnen van de overeenkomstig artikel 37 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad ([1]) opgerichte Stakeholdergroep bankwezen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Procedures voor het delen van beoordelingen

1. Bevoegde autoriteiten die overeenkomstig artikel 78, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU jaarlijkse beoordelingen van de kwaliteit van de interne benaderingen van instellingen uitvoeren, delen deze beoordelingen met alle andere betrokken bevoegde autoriteiten en met de Europese Bankautoriteit (EBA) binnen drie maanden na de distributie van het in artikel 78, lid 3, tweede alinea, van genoemde richtlijn bedoelde verslag van de EBA.

2. Na ontvangst van de in lid 1 bedoelde beoordelingen deelt de EBA deze met de betrokken bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op instellingen die tot een onder geconsolideerd toezicht vallende groep behoren, voor zover de bevoegde autoriteiten die deze beoordelingen hebben uitgevoerd, dat nog niet hebben gedaan.

Artikel 2

Procedures voor het delen van informatie met andere bevoegde autoriteiten en met de EBA

Bij het delen van overeenkomstig artikel 78, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU uitgevoerde beoordelingen verstrekken de bevoegde autoriteiten de volgende informatie:

a) de conclusies en argumentatie van hun beoordeling op basis van de toepassing van de in de artikelen 3 tot en met 11 beschreven beoordelingsnormen;

([1]) Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

b) hun standpunten betreffende de omvang van de mogelijke onderschatting van de eigenvermogensvereisten die uit de door de instellingen gevolgde interne benaderingen resulteren.

Artikel 3

Overzicht

1. Bij het uitvoeren van de in artikel 78, lid 3, eerste alinea, van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde beoordeling geven de bevoegde autoriteiten, op een wijze die in verhouding staat tot de aard, omvang en complexiteit van de risico's die inherent zijn aan het bedrijfsmodel, aan welke interne benaderingen specifieke beoordeling behoeven, alsmede in hoeverre de in Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2070 vervatte portefeuilles relevant zijn voor het risicoprofiel van de instelling. Ook houden zij als volgt rekening met de analyse in het in artikel 78, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde EBA-verslag:

a) zij behandelen de uit modellering resulterende waarden die in het EBA-verslag als extreem worden aangemerkt, als een indicatie van significante verschillen in eigenvermogensvereisten, in overeenstemming met artikel 78, lid 3, eerste alinea, van Richtlijn 2013/36/EU;

b) zij behandelen de uit modellering resulterende waarden en de standaardafwijking van die waarden voor blootstellingen in dezelfde referentieportefeuille of in soortgelijke referentieportefeuilles die in het EBA-verslag worden aangegeven, als een voorlopige indicatie van significante verschillen en een lage of hoge diversiteit, al naargelang het geval, in de eigenvermogensvereisten in overeenstemming met artikel 78, lid 3, eerste alinea, van Richtlijn 2013/36/EU;

c) zij behandelen mogelijke verschillen die in overeenstemming met artikel 4 van deze verordening zijn berekend, als een voorlopige indicatie van een significante en systematische onderschatting van de eigenvermogensvereisten in overeenstemming met artikel 78, lid 3, eerste alinea, van Richtlijn 2013/36/EU;

d) zij behandelen mogelijke verschillen tussen geschatte risicoparameters die de instellingen overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2070 hebben gerapporteerd, en de historisch waargenomen risicoparameters („realisaties") die de instellingen overeenkomstig genoemde uitvoeringsverordening hebben gerapporteerd, als een voorlopige indicatie van significante verschillen in de eigenvermogensvereisten in overeenstemming met artikel 78, lid 3, eerste alinea, van Richtlijn 2013/36/EU;

e) zij behandelen mogelijke verschillen tussen de eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico die de instellingen overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2070 rapporteren, en de eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico die uit het gebruik van realisaties door de instellingen overeenkomstig genoemde uitvoeringsverordening resulteren of die de EBA in haar in artikel 78, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde verslag heeft berekend, als een voorlopige indicatie van een significante en systematische onderschatting van de eigenvermogensvereisten in overeenstemming met artikel 78, lid 3, eerste alinea, van genoemde richtlijn. Indien zij van het EBA-verslag gebruikmaken, houden de bevoegde autoriteiten mogelijk rekening met eventuele aan gegevens verbonden beperkingen en geven zij dit weer in hun beoordeling, voor zover zulks nodig wordt geacht.

2. Bij het uitvoeren van de in lid 1 van dit artikel bedoelde beoordeling passen de bevoegde autoriteiten de in de artikelen 6 tot en met 11 beschreven beoordelingsnormen toe.

Artikel 4

Berekening van mogelijke verschillen voor het kredietrisico bij gebruikmaking van de standaardbenadering

1. Bevoegde autoriteiten berekenen de in artikel 3, lid 1, onder c), bedoelde mogelijke verschillen door de overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2070 door de instellingen gerapporteerde eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico af te trekken van de eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico die uit de toepassing van de standaardbenadering resulteren. Daarnaast berekenen zij de referentiestatistieken betreffende deze verschillen als volgt:

a) voor portefeuilles met een lage kans op wanbetaling (low default portfolios — LDP's), op portefeuilleniveau met uitzondering van de in artikel 114, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde blootstellingen met betrekking tot de centrale overheden en de centrale banken van de lidstaten die in de nationale valuta luiden en gefinancierd zijn;

b) voor portefeuilles met een hoge kans op wanbetaling (high default portfolios — HDP's), op portefeuilleniveau.

2. Voor de berekening van de in lid 1 van dit artikel bedoelde referentiestatistieken gebruiken bevoegde autoriteiten de eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico, aangepast op het niveau dat voor de berekening van de tijdelijke Basel I-vloer op basis van artikel 500 van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt gehanteerd.

Artikel 5

Berekening van mogelijke verschillen voor het kredietrisico op basis van realisaties

Voor de toepassing van artikel 3, lid 1, onder d) en e), gebruiken de bevoegde autoriteiten zowel eenjarige als vijfjarige gemiddelde realisaties voor het berekenen van de verschillen.

Artikel 6

Beoordelingsnormen

1. Bij het uitvoeren van de in artikel 3, lid 1 van deze verordening bedoelde beoordeling beoordelen de bevoegde autoriteiten of de instellingen de vereisten van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2070 hebben nageleefd ingeval de instellingen hebben gebruikgemaakt van de bij artikel 3, lid 2, van genoemde uitvoeringsverordening geboden mogelijkheid om in het kader van genoemde uitvoeringsverordening een beperktere rapportage in te dienen. De bevoegde autoriteiten doen dit door de argumentatie en rechtvaardiging te bevestigen die ten grondslag ligt aan eventuele beperkingen in de rapportage die deze instellingen op grond van genoemde uitvoeringsverordening hebben verstrekt.

2. Bij het uitvoeren van de in artikel 3, lid 1, bedoelde beoordeling onderzoeken de bevoegde autoriteiten de redenen voor de significante en systematische onderschatting van en voor de hoge of lage diversiteit in de eigenvermogensvereisten, zoals bedoeld in genoemde bepaling:

a) voor beoordelingen met betrekking tot kredietrisicobenaderingen, door het toepassen van de in de artikelen 7 en 8 beschreven normen;

b) voor beoordelingen met betrekking tot marktrisicobenaderingen, door het toepassen van de in de artikelen 9 en 11 beschreven normen.

Artikel 7

Algemene beoordelingsnormen voor interne benaderingen voor het kredietrisico

1. Bij het uitvoeren van een in artikel 3, lid 1, bedoelde beoordeling met betrekking tot kredietrisicobenaderingen gebruiken de bevoegde autoriteiten ten minste de informatie over de op de referentieportefeuilles voor toezichtdoeleinden toegepaste interne benaderingen welke, in voorkomend geval, in de volgende documenten is opgenomen:

a) het in artikel 78, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde EBA-verslag;

b) de regelmatige validatieverslagen van de instelling;

c) modeldocumentatie, zoals handboeken, documentatie over de ontwikkeling en de kalibratie van het model en methodiek van de interne benaderingen;

d) verslagen over bezoeken ter plaatse.

2. Bij het uitvoeren van een in artikel 3, lid 1, bedoelde beoordeling met betrekking tot kredietrisicobenaderingen houden de bevoegde autoriteiten rekening met de volgende elementen, voor zover deze relevant zijn:

a) of de instelling overeenkomstig artikel 143 van Verordening (EU) nr. 575/2013 van eigen ramingen van het verlies bij wanbetaling (loss given default — LGD) en van omrekeningsfactoren gebruikmaakt;

b) de toepassingsperimeter van het model en de representativiteit van de referentieportefeuilles;

c) de belangrijkste kenmerken van de modellen, waarbij bijvoorbeeld een onderscheid wordt gemaakt tussen modellen die op het gecentraliseerde groepsniveau zijn ontworpen en gekalibreerd (mondiaal) en modellen die alleen op het niveau van het rechtsgebied van het land van ontvangst zijn ontworpen en gekalibreerd (lokaal), tussen vendor- en instellingsmodellen, en tussen modellen die met behulp van interne gegevens zijn ontwikkeld en gekalibreerd en modellen die met behulp van externe gegevens zijn ontwikkeld en gekalibreerd;

d) de datum van goedkeuring van het model en de datum van ontwikkeling van het model;

e) de vergelijking van voorspelde en waargenomen wanbetalingspercentages over een relevante periode;

f) de vergelijking van bij een conjuncturele neergang voorspelde LGD's met waargenomen LGD's;

g) de vergelijking van geschatte en waargenomen blootstellingen bij wanbetaling;

h) de lengte van de gebruikte tijdreeks en, indien van toepassing, het in aanmerking nemen van probleemjaren of van de aard en omvang van eventuele aanpassingen voor het weergeven van negatieve conjuncturele omstandigheden en het toevoegen van voorzichtigheidsmarges bij de kalibratie van modellen;

i) recente veranderingen in de samenstelling van de portefeuille van de instelling waarop de interne benadering wordt toegepast;

j) de micro- en macro-economische situatie van de portefeuille van de instelling, de risico- en bedrijfsstrategie en het interne proces, zoals invorderingsprocedures voor activa waarvoor van wanbetaling sprake is („schuldherschikkingsprocedures");

k) de huidige positie in de cyclus, de keuze van de ratingfilosofie tussen point-in time (PIT) of through-the-cycle (TTC) en de waargenomen cycliciteit in het model;

l) het aantal ratingklassen en -dimensies dat door de instellingen wordt gebruikt bij de PD-, LGD- en omrekeningsfactormodellen;

m) de door de instelling gehanteerde definities van wanbetalings- en herstelpercentages;

n) het al dan niet opnemen van openstaande schuldherschikkingsprocedures in de tijdreeks die voor de kalibratie van de LGD-modellen wordt gebruikt, indien van toepassing.

3. Ingeval de bevoegde autoriteiten de in lid 1 bedoelde informatie ontoereikend achten om conclusies te trekken met betrekking tot de in lid 2 genoemde elementen, verzamelen ze bij de instellingen onmiddellijk alle aanvullende informatie die zij nodig achten om hun beoordeling af te ronden.

Bij het uitmaken welke aanvullende informatie moet worden verzameld, houden de bevoegde autoriteiten rekening met de materialiteit en de relevantie van de afwijking van de parameters en de eigenvermogensvereisten van de instelling. De bevoegde autoriteiten verzamelen de aanvullende informatie op de wijze die zij het meest geschikt achten, zoals onder meer door middel van vragenlijsten, interviews en ad-hocbezoeken ter plaatse.

Artikel 8

Beoordelingsnormen voor interne benaderingen voor het kredietrisico welke specifiek op de LDP betrekking hebben

1. Bij het uitvoeren van een in artikel 3, lid 1, bedoelde beoordeling met betrekking tot de LDP-tegenpartijen in sjabloon 101 van bijlage I bij Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2070 beoordelen de bevoegde autoriteiten of de verschillen tussen de eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico van een instelling en die van haar branchegenoten aan een van de volgende elementen toe te schrijven zijn:

a) verschillende rangorde van de in de LDP-steekproeven opgenomen tegenpartijen of verschillende PD-niveaus toegewezen aan elke klasse;

b) specifieke soorten faciliteiten, als zekerheden fungerende instrumenten of locatie van de tegenpartijen;

c) heterogeniteit in de PD's, LGD's, looptijden of omrekeningsfactoren;

d) praktijken op het gebied van zekerheidsstelling;

e) mate van onafhankelijkheid van beoordelingen op basis van externe ratings en frequentie van de actualisatie van interne ratings.

2. Wanneer een instelling een tegenpartij als „in wanbetaling" classificeert, terwijl andere instellingen deze als „presterend" classificeren, of vice versa, passen de bevoegde autoriteiten de in lid 1 beschreven benadering toe op die tegenpartij.

Artikel 9

Algemene beoordelingsnormen voor interne benaderingen voor het marktrisico

1. Bij het uitvoeren van een in artikel 3, lid 1, bedoelde beoordeling gebruiken de bevoegde autoriteiten ten minste de informatie over de op de referentieportefeuilles voor toezichtdoeleinden toegepaste interne benaderingen welke, in voorkomend geval, in de volgende documenten is opgenomen:

a) het in artikel 78, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde EBA-verslag;

b) de verslagen van de instelling over door gekwalificeerde onafhankelijke partijen uitgevoerde validaties wanneer het interne model voor het eerst wordt ontwikkeld en wanneer er significante wijzigingen in het interne model worden aangebracht. Deze informatie bevat tests die aantonen dat de in het kader van het interne model gehanteerde aannames passend zijn en het risico niet onder- of overschatten, specifieke back-testing van de risico's en structuren van hun portefeuilles en gebruik van hypothetische portefeuilles om er zeker van te zijn dat bij de interne benaderingen rekening kan worden gehouden met eventuele bijzondere structurele kenmerken, zoals basisrisico's van betekenis en concentratierisico;

c) meldingen van het over het voorgaande jaar bij back-testing geconstateerde aantal dagelijkse overschrijdingen en rechtvaardiging daarvan, op basis van back-testing op hypothetische en feitelijke veranderingen in de waarde van de portefeuille;

d) modeldocumentatie, zoals handboeken, documentatie over de ontwikkeling en de kalibratie van het model en methodiek van de interne benaderingen;

e) verslagen over bezoeken ter plaatse.

2. Bij het uitvoeren van een in artikel 3, lid 1, bedoelde beoordeling houden de bevoegde autoriteiten rekening met de volgende elementen, voor zover deze relevant zijn:

a) de keuze van de VaR-methodiek die door de instelling wordt toegepast;

b) de toepassingsperimeter van het model en de representativiteit van de referentieportefeuilles;

c) de rechtvaardiging en argumentatie ingeval in het prijsmodel maar niet in het risicometingsmodel van de instelling een risicofactor in aanmerking is genomen;

d) de reeks in aanmerking genomen risicofactoren die corresponderen met de rentevoeten voor elk van de valuta's waarin de instelling renterisicogevoelige posities binnen of buiten de balanstelling inneemt;

e) het aantal looptijdsegmenten waarin elke rendementscurve is verdeeld;

f) de toegepaste methodiek om het risico van niet perfect gecorreleerde bewegingen tussen verschillende rendementscurves te onderkennen;

g) de reeks gemodelleerde risicofactoren die corresponderen met goud en met de afzonderlijke buitenlandse valuta's waarin de posities van de instelling luiden;

h) het aantal risicofactoren dat is gebruikt om aandelenrisico weer te geven;

i) de methodiek die is toegepast voor de beoordeling van het risico dat volgens realistische marktscenario's uit minder liquide posities en posities met beperkte prijstransparantie voortvloeit;

j) de staat van dienst van de vervangende indicatoren die in het model worden gebruikt en de beoordeling van het effect ervan op de risicomaatstaven;

k) de lengte van de tijdreeks die voor de VaR wordt gebruikt;

l) de methodiek voor het bepalen van de stressperiode voor de sVaR, de geschiktheid van de voor de referentieportefeuilles geselecteerde stressperiode;

m) de methodieken die in het risicometingsmodel zijn toegepast voor het weergeven van niet-lineariteiten voor opties, met name wanneer de instelling gebruikmaakt van Taylor-benaderingen in plaats van volledige herwaardering, en voor andere producten, alsook voor het weergeven van het correlatierisico en het basisrisico;

n) de methodieken die zijn toegepast voor het weergeven van het naamgerelateerde basisrisico en of deze gevoelig zijn voor wezenlijke idiosyncratische verschillen tussen soortgelijke maar niet identieke posities;

o) de methodieken die zijn toegepast voor het weergeven van het „event"-risico;

p) voor het interne model voor het additioneel wanbetalingsrisico en het migratierisico (IRC), de methodieken die zijn toegepast voor de bepaling van de liquiditeitshorizons per positie, alsook van de PD's, de LGD's en de overgangsmatrices die in de in artikel 374 van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde simulatie worden gebruikt;

q) voor de interne benadering voor correlatiehandel, de methodieken die zijn toegepast om de in artikel 377, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 genoemde risico's weer te geven, alsook de correlatieaannames tussen de betrokken gemodelleerde risicofactoren.

3. Ingeval de bevoegde autoriteiten de in lid 1 bedoelde informatie ontoereikend achten om conclusies te trekken met betrekking tot de in lid 2 genoemde elementen, verzamelen ze bij de instellingen onmiddellijk alle aanvullende informatie die zij nodig achten om hun beoordeling af te ronden.

Bij het uitmaken welke aanvullende informatie moet worden verzameld, houden de bevoegde autoriteiten rekening met de materialiteit en de relevantie van de afwijking van de parameters en de eigenvermogensvereisten van de instelling. De bevoegde autoriteiten verzamelen de aanvullende informatie op een wijze die zij het meest geschikt achten, zoals onder meer door middel van vragenlijsten, interviews en ad-hocbezoeken ter plaatse.

Artikel 10

Beoordeling van verschillen in de resultaten van interne benaderingen voor het marktrisico

1. Bij het uitvoeren van een in artikel 3, lid 1, bedoelde beoordeling met betrekking tot marktrisicobenaderingen passen de bevoegde autoriteiten de in de leden 2 tot en met 8 van dit artikel vervatte normen toe.

2. Bij de beoordeling van de oorzaken van de verschillen voor de VaR-waarden houden de bevoegde autoriteiten rekening met het volgende:

a) eventuele alternatieve, gehomogeniseerde VaR-berekeningen die de EBA in haar in artikel 78, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde verslag kan verstrekken op basis van beschikbare winst-en-verliesgegevens;

b) de spreiding die is waargenomen in de VaR-maatstaf die instellingen overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2070 verstrekken.

3. Bij instellingen die van historische simulatie gebruikmaken, beoordelen de bevoegde autoriteiten de variabiliteit die in zowel de alternatieve, gehomogeniseerde VaR-berekeningen als in de in lid 2 bedoelde, door instellingen gerapporteerde VaR-gegevens is waargenomen met het oog op het bepalen van het effect van de verschillende opties waarvan deze instellingen bij de historische simulatie hebben gebruikgemaakt.

4. De bevoegde autoriteiten beoordelen de spreiding tussen instellingen wat specifieke, in elk van de niet-geaggregeerde referentieportefeuilles in aanmerking genomen risicofactoren betreft met behulp van de waargenomen volatiliteit en de waargenomen correlatie in de winst-en-verliesvector die is verstrekt door instellingen die voor niet-geaggregeerde portefeuilles historische simulatie toepassen.

5. De bevoegde autoriteiten analyseren de VaR-modellen van een instelling voor portefeuilles die een winst-en-verliestijdreeks zouden kunnen laten zien die sterk afwijkt van de winst-en-verliestijdreeks van de branchegenoten van de instelling, zoals vastgesteld in het in artikel 78, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde EBA-verslag, ook al is het uiteindelijke eigenvermogensvereiste voor die specifieke portefeuille in absolute cijfers vergelijkbaar met het eigenvermogensvereiste dat door de branchegenoten van de instelling is verstrekt.

6. Voor de VaR, de sVaR, de IRC en de modellen die voor correlatiehandel zijn gebruikt, beoordelen de bevoegde autoriteiten bovendien het effect van wettelijke variabiliteitsfactoren op basis van de gegevens die in het in artikel 78, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde EBA-verslag zijn verstrekt; zij bundelen daarbij de in het kader van de verschillende modelleringsopties verkregen maatstaven.

7. Zodra de oorzaken van de variabiliteit die uit de verschillende wettelijke mogelijkheden voortvloeien zijn beoordeeld, beoordelen de bevoegde autoriteiten of de resterende variabiliteit en onderschatting van de eigenvermogensvereisten aan een of meer van de volgende elementen toe te schrijven zijn:

a) misverstanden over de betrokken posities of risicofactoren;

b) onvolledige modeluitvoering;

c) ontbrekende risicofactoren;

d) verschillen in de kalibratie of in de in de modelsimulatie gebruikte gegevensreeks;

e) additionele risicofactoren die in het model in aanmerking zijn genomen;

f) gehanteerde alternatieve modelaannames;

g) verschillen die aan de door de instelling toegepaste methodiek zijn toe te schrijven.

8. De bevoegde autoriteiten vergelijken de resultaten die zijn verkregen met betrekking tot portefeuilles die slechts op een bepaalde risicofactor na verschillen, om te bepalen of de instellingen deze risicofactor op een met hun branchegenoten consistente wijze in hun interne modellen in aanmerking hebben genomen.

Artikel 11

Beoordeling van het niveau van het eigen vermogen voor interne benaderingen voor het marktrisico

1. Bij het beoordelen van het niveau van het eigen vermogen van elke instelling houden de bevoegde autoriteiten rekening met beide volgende elementen:

a) het niveau van het eigen vermogen per niet-geaggregeerde portefeuille;

b) het effect van het diversificatievoordeel dat elke instelling met betrekking tot geaggregeerde portefeuilles heeft toegepast, door de som van het onder a) van dit lid bedoelde eigen vermogen van de niet-geaggregeerde portefeuilles te vergelijken met het niveau van het eigen vermogen voor de geaggregeerde portefeuille dat in het in artikel 78, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde EBA-verslag is verstrekt.

2. Bij het beoordelen van het niveau van het eigen vermogen per instelling houden de bevoegde autoriteiten ook rekening met beide volgende elementen:

a) het effect van opslagfactoren van toezichthouders;

b) het effect van de toezichtmaatregelen die niet in de door de EBA verzamelde gegevens in aanmerking zijn genomen.

Artikel 12

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 oktober 2016.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNCKER

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2017/181 VAN DE COMMISSIE

van 27 januari 2017

tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie ([1]), en met name artikel 57, lid 4, en artikel 58, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Om de uniforme toepassing te waarborgen van de gecombineerde nomenclatuur die als bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad ([2]) is gevoegd, dienen bepalingen voor de indeling van de in de bijlage bij onderhavige verordening vermelde goederen te worden vastgesteld.

(2) Bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 zijn de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur vastgesteld. Deze regels zijn ook van toepassing op iedere andere nomenclatuur die, geheel of gedeeltelijk of met toevoeging van onderverdelingen, de gecombineerde nomenclatuur overneemt en die bij specifieke EU-wetgeving is vastgesteld met het oog op de toepassing van tarief- of andere maatregelen in het kader van het goederenverkeer.

(3) Volgens deze algemene regels dienen de in kolom 1 van de tabel in de bijlage omschreven goederen te worden ingedeeld onder de in kolom 2 vermelde GN-code om de in kolom 3 genoemde redenen.

(4) Er dient te worden bepaald dat een bindende tariefinlichting die is afgegeven voor onder deze verordening vallende goederen en die in strijd is met deze verordening, door de houder van die inlichting nog gedurende een bepaalde periode mag worden gebruikt op grond van artikel 34, lid 9, van Verordening (EU) nr. 952/2013. Die periode moet worden vastgesteld op drie maanden.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité douanewetboek,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in kolom 1 van de tabel in de bijlage omschreven goederen worden in de gecombineerde nomenclatuur ingedeeld onder de in kolom 2 van die tabel vermelde GN-code.

Artikel 2

Een bindende tariefinlichting die niet in overeenstemming is met deze verordening, mag op grond van artikel 34, lid 9, van Verordening (EU) nr. 952/2013 nog gedurende een periode van drie maanden na de inwerkingtreding van deze verordening worden gebruikt.

([1]) PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1.
([2]) Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1).

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 januari 2017.

Voor de Commissie,

namens de voorzitter,

Stephen QUEST

Directeur-generaal

Directoraat-generaal Belastingen en Douane-unie

BIJLAGE

Omschrijving	Indeling (GN-code)	Motivering
(1)	(2)	(3)
Een losse glazen plank met metalen steunen om aan de wand te worden bevestigd. De glazen plank bestaat uit een doorzichtige glazen plaat met afmetingen van ongeveer 60 × 13,5 × 0,7 cm, in onregelmatige vorm met bewerkte randen (de voorste rand is afgerond) en twee houders die zijn vervaardigd van een koper-zinklegering (messing) en zijn geplateerd met nikkel en chroom. De glazen plaat is voorzien van twee openingen om de houders te monteren. Het product wordt aangeboden in niet-gemonteerde staat, samen met schroeven en pluggen voor de montage, en is verpakt in een kartonnen doos. Zie afbeelding (*).	9403 89 00	De indeling is vastgesteld op basis van de algemene regels 1, 3 b) en 6 voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, aantekening 2 a) op hoofdstuk 94 en de tekst van de GN-codes 9403 en 9403 89 00. Het artikel wordt gebruikt om kamers te meubileren, bijvoorbeeld in particuliere woningen. Het is bijgevolg een meubelstuk in de zin van post 9403. Volgens aantekening 2 a) op hoofdstuk 94 behoren losse planken met steunen om aan de wand te worden bevestigd tot deze post. Indeling onder post 7020 als ander glaswerk is derhalve uitgesloten. De glazen plank verleent het artikel zijn wezenlijke karakter. De metalen houders, schroeven en pluggen dienen alleen om de glazen plank aan de wand te bevestigen. Indeling onder GN-code 9403 20 80 als andere meubelen van metaal is derhalve uitgesloten. Het artikel moet daarom worden ingedeeld onder GN-code 9403 89 00 als andere meubelen.

(*) De afbeelding is louter ter informatie.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2017/182 VAN DE COMMISSIE

van 27 januari 2017

tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie ([1]), en met name artikel 57, lid 4, en artikel 58, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Om de uniforme toepassing te waarborgen van de gecombineerde nomenclatuur die als bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad ([2]) is gevoegd, dienen bepalingen voor de indeling van de in de bijlage bij onderhavige verordening vermelde goederen te worden vastgesteld.

(2) Bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 zijn de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur vastgesteld. Deze regels zijn ook van toepassing op iedere andere nomenclatuur die, geheel of gedeeltelijk of met toevoeging van onderverdelingen, de gecombineerde nomenclatuur overneemt en die bij specifieke EU-wetgeving is vastgesteld met het oog op de toepassing van tarief- of andere maatregelen in het kader van het goederenverkeer.

(3) Volgens deze algemene regels dienen de in kolom 1 van de tabel in de bijlage omschreven goederen te worden ingedeeld onder de in kolom 2 vermelde GN-code om de in kolom 3 genoemde redenen.

(4) Er dient te worden bepaald dat een bindende tariefinlichting die is afgegeven voor onder deze verordening vallende goederen en die in strijd is met deze verordening, door de houder van die inlichting nog gedurende een bepaalde periode mag worden gebruikt op grond van artikel 34, lid 9, van Verordening (EU) nr. 952/2013. Die periode moet worden vastgesteld op drie maanden.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité douanewetboek,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in kolom 1 van de tabel in de bijlage omschreven goederen worden in de gecombineerde nomenclatuur ingedeeld onder de in kolom 2 van die tabel vermelde GN-code.

Artikel 2

Een bindende tariefinlichting die niet in overeenstemming is met deze verordening, mag op grond van artikel 34, lid 9, van Verordening (EU) nr. 952/2013 nog gedurende een periode van drie maanden na de inwerkingtreding van deze verordening worden gebruikt.

([1]) PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1.
([2]) Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1).

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 januari 2017.

Voor de Commissie,

namens de voorzitter,

Stephen QUEST

Directeur-generaal

Directoraat-generaal Belastingen en Douane-unie

BIJLAGE

Omschrijving	Indeling (GN-code)	Motivering
(1)	(2)	(3)
Artikelen (zogenoemde „thumbgrips van een controller voor spelconsoles") met een diameter van ongeveer 20 mm en een hoogte van ongeveer 6 mm, vervaardigd van elastische silicone (kunststof) met een antislipoppervlak. De artikelen zijn voorzien van een zelfklevend aluminium profiel dat in de vorm van de drager is gesneden. Deze thumbgrips worden gebruikt als dopjes op de joysticks van een controller voor spelconsoles. De thumbgrips zijn bedoeld om de controller te beschermen tegen zweet en slijtage door intensief gebruik, en om te voorkomen dat de vingers van de controller glijden, door middel van het antislipoppervlak. Zie afbeelding (*).	3926 90 97	De indeling is vastgesteld op basis van de algemene regels 1 en 6 voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de tekst van de GN-codes 3926, 3926 90 en 3926 90 97. De thumbgrips verbeteren slechts de functie van de controller. Ze passen de controller derhalve niet aan voor speciale werkzaamheden, maken de controller niet geschikt voor bijkomende mogelijkheden en ze verrichten ook geen bijzondere werkzaamheden die verband houden met de hoofdfunctie van de controller of de spelconsole (zie zaak C-152/10, Unomedical, ECLI:EU:C:2011:402, punten 13, 29 en 38). Indeling onder post 9504 als toebehoren van consoles en machines voor videospellen is derhalve uitgesloten. Het artikel moet daarom, naar het materiaal waarvan het is vervaardigd (kunststof), worden ingedeeld onder GN-code 3926 90 97 als andere artikelen van kunststof.

(*) De afbeelding is louter ter informatie.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2017/183 VAN DE COMMISSIE

van 27 januari 2017

tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie ([1]), en met name artikel 57, lid 4, en artikel 58, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Om de uniforme toepassing te waarborgen van de gecombineerde nomenclatuur die als bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad ([2]) is gevoegd, dienen bepalingen voor de indeling van de in de bijlage bij onderhavige verordening vermelde goederen te worden vastgesteld.

(2) Bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 zijn de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur vastgesteld. Deze regels zijn ook van toepassing op iedere andere nomenclatuur die, geheel of gedeeltelijk of met toevoeging van onderverdelingen, de gecombineerde nomenclatuur overneemt en die bij specifieke EU-wetgeving is vastgesteld met het oog op de toepassing van tarief- of andere maatregelen in het kader van het goederenverkeer.

(3) Volgens deze algemene regels dienen de in kolom 1 van de tabel in de bijlage omschreven goederen te worden ingedeeld onder de in kolom 2 vermelde GN-code om de in kolom 3 genoemde redenen.

(4) Er dient te worden bepaald dat een bindende tariefinlichting die is afgegeven voor onder deze verordening vallende goederen en die in strijd is met deze verordening, door de houder van die inlichting nog gedurende een bepaalde periode mag worden gebruikt op grond van artikel 34, lid 9, van Verordening (EU) nr. 952/2013. Die periode moet worden vastgesteld op drie maanden.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité douanewetboek,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in kolom 1 van de tabel in de bijlage omschreven goederen worden in de gecombineerde nomenclatuur ingedeeld onder de in kolom 2 van die tabel vermelde GN-code.

Artikel 2

Een bindende tariefinlichting die niet in overeenstemming is met deze verordening, mag op grond van artikel 34, lid 9, van Verordening (EU) nr. 952/2013 nog gedurende een periode van drie maanden na de inwerkingtreding van deze verordening worden gebruikt.

([1]) PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1.
([2]) Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1).

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 januari 2017.

Voor de Commissie,

namens de voorzitter,

Stephen QUEST

Directeur-generaal

Directoraat-generaal Belastingen en Douane-unie

BIJLAGE

Omschrijving	Indeling (GN-code)	Motivering
(1)	(2)	(3)
Een artikel (een zogenoemde „tatami-puzzelmat") vervaardigd uit EVA (ethyleenvinylacetaat) bestaande uit tegels van 100 × 100 cm met een slipvrij oppervlak en een dikte van ongeveer 3 cm. De tegels kunnen als puzzelstukken in elkaar worden gelegd en stevig op een ander oppervlak worden geplaatst zodat zij een mat vormen. Het artikel is ontworpen om bij sportactiviteiten (bijvoorbeeld yoga, gymnastiek of vechtsporten) door middel van de celstructuur schokken op te vangen om het lichaam te beschermen. De „tatami-puzzelmat" is ook ontworpen om geluid, warmte en vocht op te vangen. De mat voorkomt dus de beschadiging van de ondergrond en beschermt mensen die uiteenlopende activiteiten uitvoeren, bijvoorbeeld wanneer deze wordt gebruikt door kinderen of kunstenaars. Zie afbeelding (*).	3918 90 00	De indeling is vastgesteld op basis van de algemene regels 1 en 6 voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de tekst van de GN-codes 3918 en 3918 90 00. Indeling onder post 9506 als artikelen en materieel voor lichaamsoefening, voor gymnastiek, voor atletiek, voor andere sporten of voor openluchtspelen is uitgesloten, omdat de niet-samengevoegde vloerbedekking van kunststof niet enkel dient voor sportbeoefening, maar ook ter bescherming van de ondergrond en van personen die andere activiteiten uitoefenen. Bijgevolg moet het artikel worden ingedeeld naar het materiaal waarvan het is vervaardigd (kunststof). Het moet daarom worden ingedeeld als vloerbedekking van kunststof onder GN-code 3918 90 00.

(*) De afbeelding is louter ter informatie.

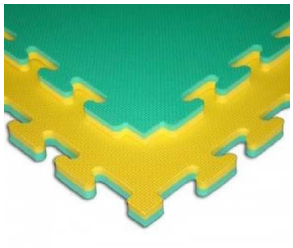

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2017/184 VAN DE COMMISSIE

van 1 februari 2017

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1210/2003 van de Raad betreffende bepaalde specifieke restricties op de economische en financiële betrekkingen met Irak

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1210/2003 van de Raad van 7 juli 2003 betreffende bepaalde specifieke restricties op de economische en financiële betrekkingen met Irak en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2465/96 ([1]), en met name artikel 11, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bijlage III bij Verordening (EG) nr. 1210/2003 bevat een lijst van overheidsinstellingen, -ondernemingen en -agentschappen, natuurlijke personen en rechtspersonen, organen en entiteiten van de voormalige regering van Irak waarvan de tegoeden en economische middelen die zich op 22 mei 2003 buiten Irak bevonden, overeenkomstig die verordening dienen te worden bevroren.

(2) Op donderdag 26 januari 2017 heeft het Sanctiecomité van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties besloten één entiteit te schrappen van de lijst van personen en entiteiten waarvan de tegoeden en economische middelen dienen te worden bevroren.

(3) Bijlage III bij Verordening (EG) nr. 1210/2003 dient daarom dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage III bij Verordening (EG) nr. 1210/2003 wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 februari 2017.

Voor de Commissie,

namens de voorzitter,

Waarnemend hoofd van de dienst Instrumenten voor het buitenlands beleid

([1]) PB L 169 van 8.7.2003, blz. 6.

BIJLAGE

In bijlage III bij Verordening (EG) nr. 1210/2003 wordt de volgende vermelding geschrapt:

„13. AMANAT AL-ASIMA Adres: P.O. Box 11151, Masarif, near Bagdad Muhafadha, Al-Kishia, Bagdad, Irak.".

VERORDENING (EU) 2017/185 VAN DE COMMISSIE

van 2 februari 2017

tot vaststelling van overgangsmaatregelen voor de toepassing van een aantal bepalingen van de Verordeningen (EG) nr. 853/2004 en (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong ([1]), en met name artikel 9, eerste alinea,

Gezien Verordening (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke voorschriften voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong ([2]), en met name artikel 16, eerste alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De Verordeningen (EG) nr. 853/2004 en (EG) nr. 854/2004 houden aanzienlijke wijzigingen in voor de voorschriften en procedures voor exploitanten van levensmiddelenbedrijven en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten. Aangezien de onmiddellijke toepassing van een aantal van die voorschriften en procedures in bepaalde gevallen praktische problemen zou hebben veroorzaakt, was het noodzakelijk overgangsmaatregelen vast te stellen.

(2) Het verslag van 28 juli 2009 van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de bij de toepassing van de hygiëneverordeningen (EG) nr. 852/2004, (EG) nr. 853/2004 en (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad ([3]) opgedane ervaring (hierna het „verslag" genoemd) geeft een op feiten gebaseerd overzicht van de ervaring die alle betrokken partijen in 2006, 2007 en 2008 hebben opgedaan bij de uitvoering van die verordeningen, met inbegrip van de moeilijkheden die zij ondervonden hebben.

(3) Het verslag bevat feedback over de ervaringen met de overgangsmaatregelen van Verordening (EG) nr. 2076/2005 van de Commissie ([4]). In het verslag wordt ook verwezen naar moeilijkheden die zijn geconstateerd in verband met de plaatselijke levering van kleine hoeveelheden van bepaalde levensmiddelen. Er wordt vermeld dat verdere verduidelijking van de invoervoorwaarden nodig is in situaties waarbij de nationale invoerregels van toepassing zijn omdat regels op Unie-niveau ontbreken, en dat crises in verband met ingevoerde levensmiddelen die zowel plantaardige producten als verwerkte producten van dierlijke oorsprong bevatten (samengestelde producten), de behoefte aan meer controle van dergelijke producten hebben bevestigd.

(4) Bij Verordening (EU) nr. 1079/2013 van de Commissie ([5]) zijn overgangsmaatregelen vastgesteld voor een overgangsperiode die op 31 december 2016 afloopt, om een soepele overgang naar de volledige toepassing van de nieuwe voorschriften en procedures mogelijk te maken. Bij de vaststelling van de duur van de overgangsperiode is rekening gehouden met de evaluatie van het regelgevingskader inzake hygiëne dat in de Verordeningen (EG) nr. 853/2004 en (EG) nr. 854/2004 is vastgelegd.

(5) Bovendien blijkt uit de informatie die door de inspecteurs van het directoraat-generaal Gezondheid en Voedselveiligheid van de Commissie is verzameld, uit informatie van de bevoegde autoriteiten in de lidstaten en van relevante levensmiddelensectoren in de Unie dat bepaalde overgangsmaatregelen die in Verordening (EU) nr. 1079/2013 zijn vastgelegd, moeten worden gehandhaafd tot definitieve voorschriften worden vastgesteld zoals vermeld in de preambule van deze verordening.

([1]) PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55.
([2]) PB L 139 van 30.4.2004, blz. 206.
([3]) COM(2009) 403 definitief.
([4]) Verordening (EG) nr. 2076/2005 van de Commissie van 5 december 2005 tot vaststelling van overgangsregelingen voor de uitvoering van de Verordeningen (EG) nr. 853/2004, (EG) nr. 854/2004 en (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 853/2004 en (EG) nr. 854/2004 (PB L 338 van 22.12.2005, blz. 83).
([5]) Verordening (EU) nr. 1079/2013 van de Commissie van 31 oktober 2013 tot vaststelling van overgangsmaatregelen voor de toepassing van de Verordeningen (EG) nr. 853/2004 en (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 292 van 1.11.2013, blz. 10).

(6) De rechtstreekse levering, door de producent, van kleine hoeveelheden vlees van op het bedrijf geslacht(e) pluimvee en lagomorfen aan de eindverbruiker of aan de plaatselijke detailhandel die dergelijk vlees rechtstreeks als vers vlees aan de eindverbruiker levert, valt buiten het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 853/2004. Die bepaling beperken tot vers vlees zou een extra last betekenen voor kleine producenten. Verordening (EU) nr. 1079/2013 voorziet dan ook in een afwijking van de toepassing van Verordening (EG) nr. 853/2004 voor de rechtstreekse levering van dergelijke producten onder bepaalde voorwaarden, zonder beperking tot vers vlees. Die uitsluiting moet behouden blijven tijdens een extra overgangsperiode waarin deze verordening voorziet terwijl een mogelijke permanente afwijking wordt overwogen.

(7) Bij de Verordeningen (EG) nr. 853/2004 en (EG) nr. 854/2004 zijn bepaalde voorschriften vastgesteld voor de invoer in de Unie van producten van dierlijke oorsprong en van samengestelde producten. Bij Verordening (EU) nr. 1079/2013 zijn overgangsmaatregelen vastgesteld die van een aantal van die voorschriften afwijken voor bepaalde samengestelde producten waarvoor op Unieniveau nog geen gezondheidsvoorschriften voor invoer in de Unie zijn vastgesteld, b.v. voor andere samengestelde producten dan die bedoeld in artikel 3, leden 1 en 3, van Verordening (EU) nr. 28/2012 van de Commissie ([1]).

(8) Een voorstel van de Commissie voor een verordening inzake officiële controles in de voedselketen is momenteel bijna goedgekeurd in de gewone wetgevingsprocedure. Zodra die verordening vastgesteld en van toepassing is, zal zij de juridische grondslag vormen voor een op risico's berekende aanpak om samengestelde producten bij invoer te controleren. Het is noodzakelijk in afwijkingen te voorzien gedurende een extra overgangsperiode van vier jaar tot de nieuwe verordening naar verwachting van toepassing zal zijn.

(9) De Verordeningen (EG) nr. 853/2004 en (EG) nr. 854/2004 laten de invoer toe van levensmiddelen van dierlijke oorsprong uit bedrijven die producten van dierlijke oorsprong verwerken waarvoor in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 853/2004 geen specifieke voorschriften zijn vastgesteld tenzij een geharmoniseerde lijst van toegelaten niet-EU-lidstaten is opgesteld en een gemeenschappelijk model van een invoercertificaat is vastgesteld. Rekening houdend met de mogelijke gevolgen die het opstellen van een dergelijke lijst en een model van een invoercertificaat voor de invoer van die levensmiddelen zal hebben, is er meer tijd nodig om belanghebbenden en bevoegde autoriteiten van lidstaten en niet-EU-lidstaten te raadplegen.

(10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening worden overgangsmaatregelen vastgesteld voor de toepassing van een aantal bepalingen van de Verordeningen (EG) nr. 853/2004 en (EG) nr. 854/2004 voor een overgangsperiode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2020.

Artikel 2

Afwijking in verband met de rechtstreekse levering van kleine hoeveelheden vlees van pluimvee en lagomorfen

In afwijking van artikel 1, lid 3, onder d), van Verordening (EG) nr. 853/2004 gelden de bepalingen van die verordening niet voor de rechtstreekse levering, door de producent, van kleine hoeveelheden vlees van op het bedrijf geslacht(e) pluimvee en lagomorfen aan de eindverbruiker of aan de plaatselijke detailhandel die rechtstreeks aan de eindverbruiker levert.

Artikel 3

Afwijking in verband met gezondheidsvoorschriften voor de invoer van producten van dierlijke oorsprong en levensmiddelen die zowel producten van plantaardige oorsprong als verwerkte producten van dierlijke oorsprong bevatten

1. Artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 853/2004 is niet van toepassing op de invoer van producten van dierlijke oorsprong waarvoor op het niveau van de Unie geen geharmoniseerde gezondheidsvoorschriften voor de invoer zijn vastgesteld.

([1]) Verordening (EU) nr. 28/2012 van de Commissie van 11 januari 2012 tot vaststelling van voorschriften voor de certificering van de invoer in en de doorvoer door de Unie van bepaalde samengestelde producten en tot wijziging van Beschikking 2007/275/EG en Verordening (EG) nr. 1162/2009 (PB L 12 van 14.1.2012, blz. 1).

De invoer van dergelijke producten moet voldoen aan de gezondheidsvoorschriften van de lidstaat van invoer.

2. In afwijking van artikel 6, lid 4, van Verordening (EG) nr. 853/2004 zijn exploitanten van levensmiddelenbedrijven die levensmiddelen invoeren die zowel producten van plantaardige oorsprong bevatten als andere dan de in artikel 3, leden 1 en 3, van Verordening (EU) nr. 28/2012 bedoelde verwerkte producten van dierlijke oorsprong, vrijgesteld van de verplichtingen van artikel 6, lid 4, van Verordening (EG) nr. 853/2004.

De invoer van dergelijke producten moet voldoen aan de gezondheidsvoorschriften van de lidstaat van invoer.

Artikel 4

Afwijking in verband met gezondheidsvoorschriften voor de invoer van producten van dierlijke oorsprong

Hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 854/2004 is niet van toepassing op de invoer van producten van dierlijke oorsprong waarvoor op het niveau van de Unie geen geharmoniseerde gezondheidsvoorschriften voor de invoer zijn vastgesteld.

De invoer van dergelijke producten moet voldoen aan de gezondheidsvoorschriften van de lidstaat van invoer.

Artikel 5

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2020.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 februari 2017.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNCKER

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2017/186 VAN DE COMMISSIE

van 2 februari 2017

tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor het binnenbrengen in de Unie van zendingen uit bepaalde derde landen wegens microbiologische besmetting en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 669/2009

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden ([1]), en met name artikel 53, lid 1, onder b), ii),

Gezien Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn ([2]), en met name artikel 15, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Artikel 53 van Verordening (EG) nr. 178/2002 voorziet in de mogelijkheid van passende EU-noodmaatregelen betreffende uit een derde land ingevoerde levensmiddelen om de gezondheid van mens of dier of het milieu te beschermen, wanneer blijkt dat er een ernstig risico is dat niet op afdoende wijze kan worden beheerst met door de betrokken lidstaten afzonderlijk getroffen maatregelen.

(2) In artikel 11 van Verordening (EG) nr. 178/2002 wordt bepaald dat levensmiddelen die in de Unie worden ingevoerd om er in de handel te worden gebracht, moeten voldoen aan de toepasselijke voorschriften van de levensmiddelenwetgeving dan wel aan de voorschriften die door de Unie als ten minste gelijkwaardig daaraan zijn aangemerkt, of, ingeval er een specifieke overeenkomst tussen de Unie en het land van uitvoer bestaat, aan de voorschriften daarvan.

(3) In Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad ([3]) zijn de algemene hygiënevoorschriften op het gebied van levensmiddelen voor exploitanten van levensmiddelenbedrijven vastgesteld.

(4) In artikel 11 van Verordening (EG) nr. 882/2004 zijn voorschriften voor de bemonsterings- en analysemethoden in de context van officiële controles vastgelegd.

(5) In artikel 14 van Verordening (EG) nr. 178/2002 is vastgelegd dat onveilige levensmiddelen niet in de handel mogen worden gebracht. Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 882/2004 moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of de exploitanten van levensmiddelenbedrijven de wetgeving van de Unie naleven.

(6) In Verordening (EG) nr. 669/2009 van de Commissie ([4]) zijn voorschriften vastgesteld betreffende de meer uitgebreide officiële controles op de invoer van bepaalde in bijlage I bij die verordening vermelde diervoeders en levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong.

(7) Al vele jaren is er sprake van een voortdurend hoge frequentie van niet-naleving betreffende de microbiologische veiligheid van sesamzaad (*Sesamum*) en betelbladeren (*Piper betle* L.) uit India. In 2014 is derhalve de frequentie van de officiële controles op de invoer van die levensmiddelen wat betreft de aanwezigheid van *Salmonella* spp., verhoogd. Deze versterkte controles bevestigden desalniettemin de hoge frequentie van niet-naleving van die levensmiddelen wat betreft microbiologische veiligheid, als gevolg van *Salmonella* spp. De invoer van die levensmiddelen vormt derhalve een ernstig risico voor de volksgezondheid in de Unie en daarom moeten EU-noodmaatregelen worden vastgesteld.

([1]) PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.
([2]) PB L 165 van 30.4.2004, blz. 1.
([3]) Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 1).
([4]) Verordening (EG) nr. 669/2009 van de Commissie van 24 juli 2009 ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft meer uitgebreide officiële controles op de invoer van bepaalde diervoeders en levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong en tot wijziging van Beschikking 2006/504/EG (PB L 194 van 25.7.2009, blz. 11).

(8) Om de volksgezondheid in de Unie te beschermen, zijn waarborgen van de bevoegde autoriteiten van de landen van uitvoer noodzakelijk dat die levensmiddelen overeenkomstig de hygiënevoorschriften van Verordening (EG) nr. 852/2004 zijn geproduceerd. Om de geharmoniseerde handhaving van invoercontroles in de gehele Unie te waarborgen, moeten alle zendingen van die levensmiddelen vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat dat door de bevoegde autoriteiten van de landen van uitvoer is ondertekend, en van de resultaten van analytische tests die garanderen dat deze zendingen zijn bemonsterd en geanalyseerd waarbij de resultaten betreffende de aanwezigheid van microbiologische pathogenen bevredigend waren.

(9) In artikel 6 van Verordening (EG) nr. 669/2009 wordt van exploitanten van levensmiddelenbedrijven, die voor de zendingen verantwoordelijk zijn, verlangd dat zij van tevoren de aankomst en de aard van die zendingen op het aangewezen punt van binnenkomst (APB) aanmelden.

(10) In artikel 8 van Verordening (EG) nr. 669/2009 wordt, wat de meer uitgebreide officiële controles betreft, vereist dat dergelijke controles documentencontroles en overeenstemmings- en materiële controles omvatten. Van alle zendingen moeten onverwijld binnen twee werkdagen vanaf het tijdstip van aankomst op het APB documentencontroles worden uitgevoerd en overeenstemmings- en materiële controles, met inbegrip van laboratoriumanalyses, met de in bijlage I bij die verordening aangegeven frequentie.

(11) Om een doeltreffende organisatie en geharmoniseerde invoercontroles op het niveau van de Unie betreffende de aanwezigheid van microbiologische pathogenen in bepaalde levensmiddelen uit bepaalde derde landen te waarborgen, moeten bijzondere invoervoorwaarden voor die levensmiddelen worden vastgelegd. Omwille van de rechtszekerheid verdient het aanbeveling om alle levensmiddelen uit derde landen waarvoor wegens microbiologische risico's bijzondere voorwaarden gelden, in één verordening bijeen te brengen. Daarom moeten de bepalingen betreffende betelbladeren uit India van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/166 van de Commissie ([1]) in deze verordening worden opgenomen en moet Verordening (EG) nr. 669/2009 dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(12) Wegens microbiologische besmetting moet Uitvoeringsverordening (EU) 2016/166 worden ingetrokken en tegelijkertijd worden vervangen door een meer algemene verordening tot vaststelling van de bepalingen betreffende de invoer van bepaalde levensmiddelen uit derde landen.

(13) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

Deze verordening is van toepassing op het binnenbrengen van de in bijlage I vermelde levensmiddelen.

Artikel 2

Definities

In deze verordening zijn de definities in de artikelen 2 en 3 van Verordening (EG) nr. 178/2002, artikel 2 van Verordening (EG) nr. 882/2004 en artikel 3 van Verordening (EG) nr. 669/2009 van toepassing.

Artikel 3

Binnenbrengen in de Unie

De exploitant van een levensmiddelenbedrijf waarborgt dat:

a) zendingen van de in bijlage I vermelde levensmiddelen („levensmiddelen") alleen in de Unie worden binnengebracht in overeenstemming met de in deze verordening vastgestelde procedures;

b) levensmiddelenzendingen alleen in de Unie worden binnengebracht via het aangewezen punt van binnenkomst („APB").

([1]) Uitvoeringsverordening (EU) 2016/166 van de Commissie van 8 februari 2016 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de invoer uit India van levensmiddelen die betelbladeren (*Piper betle*) bevatten of die daaruit bestaan en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 669/2009 (PB L 32 van 9.2.2016, blz. 143).

Artikel 4

Bij de zending gevoegde resultaten van bemonstering en analyse

1. Elke levensmiddelenzending gaat vergezeld van de resultaten van de door de bevoegde autoriteit van het derde land van verzending verrichte bemonstering en analyse waarbij op de afwezigheid van het in bijlage I vermelde risico is gecontroleerd.

2. De in lid 1 bedoelde bemonstering en analyse worden verricht overeenkomstig titel II, hoofdstuk III „Bemonstering en analyse", van Verordening (EG) nr. 882/2004. De bemonstering wordt in het bijzonder verricht overeenkomstig de desbetreffende normen van de ISO (Internationale Organisatie voor normalisatie) en de als referentie gebruikte richtsnoeren van de Codex Alimentarius, en de analyse betreffende de aanwezigheid van salmonella wordt verricht overeenkomstig referentiemethode EN/ISO 6579 (de meest recente versie van de detectiemethode) of een ten opzichte van die methode gevalideerde methode in overeenstemming met het protocol van EN/ISO 16140 of andere internationaal aanvaarde gelijkaardige protocollen.

Artikel 5

Gezondheidscertificaat

1. De zendingen van in bijlage I vermelde levensmiddelen gaan vergezeld van een gezondheidscertificaat overeenkomstig het model in bijlage III.

2. Het gezondheidscertificaat wordt ondertekend en van een stempel voorzien door een daartoe gemachtigde vertegenwoordiger van de bevoegde autoriteit van het derde land van verzending.

3. Het gezondheidscertificaat en de bijlagen daarbij worden opgesteld in de officiële taal, of in een van de officiële talen, van de lidstaat waar het APB zich bevindt. De lidstaat van het APB kan er echter mee instemmen dat gezondheidscertificaten in een andere officiële taal van de Unie worden opgesteld.

4. Het gezondheidscertificaat is vier maanden geldig vanaf de datum van afgifte, maar niet langer dan zes maanden vanaf de datum van de laatste microbiologische analyse in een laboratorium.

Artikel 6

Identificatie

Elke levensmiddelenzending wordt geïdentificeerd met een identificatiecode (code van de zending) die overeenkomt met de identificatiecode die wordt vermeld in de in artikel 4 bedoelde resultaten van de bemonstering en analyse, en in het in artikel 5 bedoelde gezondheidscertificaat. Die identificatiecode wordt op elke afzonderlijke zak of andere soort verpakking van de zending aangegeven.

Artikel 7

Voorafgaande kennisgeving van zendingen

1. Exploitanten van levensmiddelenbedrijven of hun vertegenwoordigers stellen de bevoegde autoriteiten van het APB vooraf in kennis van de verwachte datum en tijdstip van de fysieke aankomst van levensmiddelenzendingen en van de aard van de zending.

2. Met het oog op de voorafgaande kennisgeving vullen exploitanten van levensmiddelenbedrijven of hun vertegenwoordigers deel I van het gemeenschappelijke document van binnenkomst (GDB) in en zenden dat document ten minste één werkdag vóór de fysieke aankomst van de zending naar de bevoegde autoriteit van het APB.

3. Voor het invullen van het GDB houden de exploitanten van levensmiddelenbedrijven of hun vertegenwoordigers rekening met de richtsnoeren voor het gebruik van het GDB, vastgelegd in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 669/2009.

4. GDB's worden opgesteld in de officiële taal, of een van de officiële talen, van de lidstaat waar het APB zich bevindt. De lidstaat van het APB kan er echter mee instemmen dat GDB's in een andere officiële taal van de Unie worden opgesteld.

Artikel 8

Officiële controles

1. De bevoegde autoriteit op het APB verricht documentencontroles van alle levensmiddelenzendingen om na te gaan of aan de voorschriften van de artikelen 4 en 5 is voldaan.

2. De overeenstemmings- en materiële controles van levensmiddelen worden uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 8, 9 en 19 van Verordening (EG) nr. 669/2009 met de frequentie die is bepaald in bijlage II bij deze verordening.

3. Indien een levensmiddelenzending niet vergezeld gaat van de in artikel 4 bedoelde resultaten van bemonstering en analyse en het in artikel 5 bedoelde gezondheidscertificaat of indien die resultaten of dat gezondheidscertificaat niet aan de voorschriften van deze verordening voldoen, wordt de zending niet in de Unie ingevoerd, maar naar het derde land van oorsprong teruggestuurd of vernietigd.

4. Na beëindiging van de overeenstemmings- en materiële controles doen de bevoegde autoriteiten het volgende:

a) zij vullen de relevante punten van deel II van het GDB in;

b) zij voegen de resultaten van de overeenkomstig lid 2 van dit artikel verrichte bemonsteringen en analyses bij;

c) zij vermelden het GDB-referentienummer op het GDB;

d) zij stempelen en ondertekenen het origineel van het GDB;

e) zij maken en bewaren een kopie van het ondertekende en afgestempelde GDB.

5. De originelen van het GDB en het in artikel 5 bedoelde gezondheidscertificaat met de in artikel 4 bedoelde resultaten van bemonstering en analyse vergezellen de zending tijdens het vervoer, totdat deze in het vrije verkeer wordt gebracht. Indien toestemming wordt verleend voor verder vervoer van de zendingen in afwachting van de resultaten van de materiële controles, wordt een gewaarmerkte kopie van het originele GDB afgegeven. Indien toestemming wordt verleend, stelt de bevoegde autoriteit van het APB de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming daarvan in kennis en worden passende regelingen getroffen om te garanderen dat de zending permanent onder controle van de bevoegde autoriteiten blijft en dat in afwachting van de resultaten van de materiële controles op geen enkele wijze met de zending kan worden geknoeid.

Artikel 9

Splitsing van zendingen

1. Zendingen mogen niet worden gesplitst voordat alle controles zijn uitgevoerd en het GDB door de bevoegde autoriteit van het APB overeenkomstig artikel 8 is ingevuld.

2. Indien de zending naderhand wordt gesplitst, gaat tijdens het vervoer elk deel van de zending vergezeld van een gewaarmerkte kopie van het GDB totdat het in het vrije verkeer wordt gebracht.

Artikel 10

In het vrije verkeer brengen

Zendingen van in bijlage I vermelde levensmiddelen kunnen pas in het vrije verkeer worden gebracht als alle officiële controles zijn uitgevoerd, de bevredigende resultaten van de eventueel vereiste materiële controles bekend zijn, de bevoegde autoriteit van het APB een GDB heeft ingevuld en de exploitant van het levensmiddelenbedrijf of zijn vertegenwoordiger (fysiek of elektronisch) dat GDB aan de douaneautoriteiten heeft overgelegd. De douaneautoriteiten staan het in het vrije verkeer brengen van de zending alleen toe als in vak II.14 van het GDB is vermeld dat de bevoegde autoriteit een positief besluit heeft genomen, en in vak II.21 een handtekening is geplaatst.

Artikel 11

Niet-naleving

Indien uit de officiële controles blijkt dat de desbetreffende bepalingen van Verordening (EG) nr. 852/2004 niet zijn nageleefd, vult de bevoegde autoriteit van het APB deel III van het GDB in en worden overeenkomstig de artikelen 19, 20 en 21 van Verordening (EG) nr. 882/2004 maatregelen genomen.

Artikel 12

Verslagen

De lidstaten brengen verslag uit aan de Commissie over alle analyseresultaten van levensmiddelenzendingen overeenkomstig artikel 8 van deze verordening.

Dat verslag heeft betrekking op een periode van zes maanden en wordt twee keer per jaar vóór het einde van de maand die volgt op het einde van elk halfjaar, ingediend.

Het verslag moet de volgende informatie bevatten:

a) het aantal binnengebrachte zendingen, onder vermelding van de grootte, uitgedrukt in nettogewicht, en het land van oorsprong van elke zending;

b) het aantal zendingen waarvan monsters zijn genomen voor analyse;

c) de resultaten van de in artikel 8, lid 2, bedoelde overeenstemmings- en materiële controles.

Artikel 13

Kosten

Alle kosten in verband met de in artikel 8 bedoelde officiële controles, waaronder die van bemonstering, analyse, opslag en alle maatregelen die worden genomen wanneer de levensmiddelen niet aan de eisen voldoen, zoals bedoeld in artikel 11, komen voor rekening van de exploitanten van de levensmiddelenbedrijven.

Artikel 14

Overgangsmaatregelen

De lidstaten staan het binnenbrengen van levensmiddelenzendingen die het derde land van oorsprong hebben verlaten voor de inwerkingtreding van onderhavige verordening en die niet vergezeld gaan van een in artikel 5 bedoeld gezondheidscertificaat en van in artikel 4 bedoelde resultaten van bemonstering en analyse, toe.

Artikel 15

Intrekking

Uitvoeringsverordening (EU) 2016/166 wordt ingetrokken.

Artikel 16

Wijziging van Verordening (EG) nr. 669/2009

Verordening (EG) nr. 669/2009 wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage IV bij deze verordening.

Artikel 17

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 februari 2017.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNCKER

BIJLAGE I

Lijst van in artikel 1 genoemde levensmiddelen

Levensmiddelen (beoogd gebruik)	GN-code [1]	Taric-onderverdeling	Land van oorsprong	Risico
Sesamzaad (*Sesamum*) ***(Levensmiddelen — vers of gekoeld)***	1207 40 90		India (IN)	*Salmonella*
Betelbladeren (*Piper betle* L.) ***(Levensmiddelen)***	ex 1404 90 00	10	India (IN)	*Salmonella*

[1] Indien slechts bepaalde onder een GN-code vallende producten behoeven te worden onderzocht en geen specifieke onderverdeling voor die code bestaat, wordt de GN-code voorafgegaan door „ex".

BIJLAGE II

Frequentie van overeenstemmings- en materiële controles voor de in artikel 1 genoemde levensmiddelen op het aangewezen punt van binnenkomst (APB) overeenkomstig artikel 8, lid 2

Levensmiddelen (beoogd gebruik)	GN-code [1]	Taric-onderverdeling	Land van oorsprong	Risico	Frequentie van materiële en overeenstemmingscontroles (%)
Sesamzaad (*Sesamum*) ***(Levensmiddelen — vers of gekoeld)***	1207 40 90		India (IN)	*Salmonella* [2]	20
Betelbladeren (*Piper betle* L.) ***(Levensmiddelen)***	ex 1404 90 00	10	India (IN)	*Salmonella* [2]	10

[1] Indien slechts bepaalde onder een GN-code vallende producten behoeven te worden onderzocht en geen specifieke onderverdeling voor die code bestaat, wordt de GN-code voorafgegaan door „ex".

[2] Referentiemethode EN/ISO 6579 (de meest recente versie van de detectiemethode) of een ten opzichte van die methode gevalideerde methode in overeenstemming met het protocol van EN/ISO 16140 of andere internationaal aanvaarde gelijkaardige protocollen.

BIJLAGE III

Gezondheidscertificaat voor het binnenbrengen van betelbladeren en sesamzaad uit India naar de Europese Unie

LAND: **Gezondheidscertificaat voor de EU**

Deel I: Gegevens betreffende de zending

I.1. Verzender Naam Adres Land Telefoonnummer				I.2. Referentienummer certificaat			I.2.a.
				I.3. Bevoegde centrale autoriteit			
				I.4. Bevoegde lokale autoriteit			
I.5. Geadresseerde Naam Adres Land Telefoonnummer				I.6.			
I.7. Land van oorsprong	ISO-code	I.8. Regio van oorsprong	Code	I.9. Land van bestemming	ISO-code	I.10.	
I.11. Plaats van oorsprong Naam Adres				I.12.			
I.13. Plaats van lading Adres				I.14. Datum van vertrek		Tijdstip van vertrek	
I.15. Vervoermiddel Vliegtuig ☐ Vaartuig ☐ Treinwagon ☐ Wegvoertuig ☐ Overig ☐ Identificatie: Document:				I.16. Aangewezen punt van binnenkomst in de EU			
				I.17. Cites-nr(s).			
I.18. Omschrijving van de goederen						I.19. Productcode (GS-code)	
						I.20. Hoeveelheid	

I.21.	I.22. Aantal colli
I.23. Zegelnummer/Containernummer	I.24.
I.25. Goederen gecertificeerd voor: Menselijke consumptie ☐	
I.26.	I.27. Voor invoer of toelating in de EU ☐
I.28. Identificatie van de goederen Productnaam Aard colli Aantal colli Nettogewicht	

LAND:

Deel II: Certificering

II. Informatie over de gezondheid	II.a. Referentienummer certificaat	II.b.

II.1. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, gemachtigde vertegenwoordiger van de bevoegde autoriteit, verklaart dat hij kennis heeft van de desbetreffende bepalingen van de Verordeningen (EG) nr. 852/2004 en (EG) nr. 882/2004, en verklaart hetgeen volgt:

II.1.1. De levensmiddelen van de in deel I omschreven zending zijn geproduceerd onder omstandigheden die voldoen aan Verordening (EG) nr. 852/2004.

II.1.2. De bemonstering en analyse van deze zending zijn uitgevoerd overeenkomstig artikel 4 van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/186 op ..... (datum), en de microbiologische analyse heeft plaatsgevonden op .....

(datum) in ..... (naam van het laboratorium).

Nadere gegevens met betrekking tot de bemonstering, de toegepaste analysemethoden en alle resultaten zijn aangehecht. Hieruit blijkt de afwezigheid van *Salmonella* in 25 g.

Opmerkingen:

Dit gezondheidscertificaat is vier maanden geldig vanaf de datum van afgifte.

Deel I: Vak I.19: gebruik de juiste code van het geharmoniseerd systeem (GS) van de Werelddouaneorganisatie: 14049000 voor betelbladeren (*Piper betle* L.) en 1207 40 90 voor sesamzaad (*Sesamum*).

Gemachtigde vertegenwoordiger van de bevoegde autoriteit

Naam (in blokletters): Hoedanigheid en titel:

Datum: Handtekening:

Stempel:

BIJLAGE IV

In bijlage I bij Verordening (EG) nr. 669/2009 wordt de volgende vermelding geschrapt:

„Sesamzaad ***(Levensmiddelen — vers of gekoeld)***	1207 40 90		India (IN)	*Salmonella* ([12])	20”

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2017/187 VAN DE COMMISSIE

van 2 februari 2017

tot verlening van een vergunning voor een preparaat van *Bacillus subtilis* (DSM 28343) als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor mestkippen (vergunninghouder Lactosan GmbH & Co. KG)

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende toevoegingsmiddelen voor diervoeding ([1]), en met name artikel 9, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De verlening van vergunningen voor toevoegingsmiddelen voor diervoeding, met inbegrip van de vergunningsgronden en -procedures, is geregeld bij Verordening (EG) nr. 1831/2003.

(2) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1831/2003 is een aanvraag voor een vergunning voor een preparaat van *Bacillus subtilis* (DSM 28343) ingediend. De krachtens artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1831/2003 vereiste nadere gegevens en documenten waren bij de aanvraag gevoegd.

(3) De aanvraag betreft de verlening van een vergunning voor een preparaat van *Bacillus subtilis* (DSM 28343) als toevoegingsmiddel in de categorie „zoötechnische toevoegingsmiddelen" voor mestkippen.

(4) De Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) heeft in haar advies van 24 mei 2016 ([2]) geconcludeerd dat het preparaat van *Bacillus subtilis* (DSM 28343) onder de voorgestelde gebruiksvoorwaarden geen ongunstige gevolgen heeft voor de diergezondheid, de menselijke gezondheid of het milieu, en dat het gebruik van dat preparaat de prestaties bij mestkippen kan verbeteren. Specifieke eisen voor monitoring na het in de handel brengen acht de EFSA niet nodig. Zij heeft ook het verslag over de analysemethode voor het toevoegingsmiddel voor diervoeding geverifieerd dat door het bij Verordening (EG) nr. 1831/2003 ingestelde referentielaboratorium was ingediend.

(5) Uit de beoordeling van het preparaat van *Bacillus subtilis* (DSM 28343) blijkt dat aan de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1831/2003 vermelde voorwaarden voor de verlening van een vergunning is voldaan. Het gebruik van dat preparaat zoals omschreven in de bijlage bij deze verordening moet daarom worden toegestaan.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor het in de bijlage gespecificeerde preparaat, dat behoort tot de categorie „zoötechnische toevoegingsmiddelen" en de functionele groep „darmflorastabilisatoren", wordt onder de in die bijlage vastgestelde voorwaarden een vergunning voor gebruik als toevoegingsmiddel voor diervoeding verleend.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

([1]) PB L 268 van 18.10.2003, blz. 29.
([2]) EFSA Journal 2016; 14(6):4507.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 februari 2017.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNCKER

BIJLAGE

Identificatie-nummer van het toevoegings-middel	Naam van de vergunning-houder	Toevoegings-middel	Samenstelling, chemische formule, beschrijving, analyse-methode	Diersoort of -categorie	Maximum-leeftijd	Minimum-gehalte	Maximum-gehalte	Andere bepalingen	Einde van de vergunnings-periode
						CFU/kg volledig diervoeder met een vochtgehalte van 12 %			
Categorie: zoötechnische toevoegingsmiddelen. Functionele groep: darmflorastabilisatoren									
4b1825	Lactosan GmbH & Co. KG	*Bacillus subtilis* (DSM 28343)	*Samenstelling van het toevoegingsmiddel* Preparaat van *Bacillus subtilis* (DSM 28343) met ten minste 1×10^{10} CFU/g toevoegingsmiddel Vaste vorm *Karakterisering van de werkzame stof* Levensvatbare sporen van *Bacillus subtilis* (DSM 28343) *Analysemethode* (1) Identificatie en kwantificering van *Bacillus subtilis* (DSM 28343) in het toevoegingsmiddel voor diervoeding, voormengsels en diervoeding — Identificatie: pulsed-field-gelelektroforese (PFGE) — Kwantificering: spreidplaatmethode onder gebruikmaking van trypton-soja-agar — EN 15784.	Mest-kippen	—	1×10^{9}	—	1. In de gebruiksaanwijzing voor het toevoegingsmiddel en het voormengsel de opslagtemperatuur, de houdbaarheid en de stabiliteit bij verwerking tot pellets vermelden. 2. Het gebruik is toegestaan in diervoeding die de volgende toegelaten coccidio-statica bevat: diclazuril, nicarbazine, decoquinaat, lasalocide A natrium, monensin-natrium, robenidine-hydrochloride, maduramicineammonium of halofuginone-hydrobromide. 3. Voor gebruikers van het toevoegingsmiddel en voormengsels moeten de exploitanten van diervoederbedrijven operationele procedures en organisatorische maatregelen vaststellen om mogelijke risico's bij gebruik te voorkomen. Indien die risico's met deze procedures en maatregelen niet kunnen worden uitgebannen of tot een minimum kunnen worden teruggebracht, worden bij de toepassing van het toevoegingsmiddel en de voormengsels persoonlijke beschermingsmiddelen gebruikt, waaronder ademhalingsbescherming en huidbescherming.	23 februari 2027

(1) Nadere bijzonderheden over de analysemethoden zijn te vinden op de website van het referentielaboratorium: https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2017/188 VAN DE COMMISSIE

van 2 februari 2017

tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ([1]),

Gezien Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft ([2]), en met name artikel 136, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 zijn, op grond van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde, de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in bijlage XVI, deel A, bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

(2) De forfaitaire invoerwaarde wordt elke dag berekend overeenkomstig artikel 136, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011, met inachtneming van de variabele gegevens voor die dag. Bijgevolg moet deze verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 136 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 februari 2017.

Voor de Commissie,

namens de voorzitter,

Jerzy PLEWA

Directeur-generaal

Directoraat-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling

([1]) PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.
([2]) PB L 157 van 15.6.2011, blz. 1.

BIJLAGE

Forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

(EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen [1]	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	IL	299,8
	MA	120,2
	TR	157,6
	ZZ	192,5
0707 00 05	MA	48,2
	TR	191,4
	ZZ	119,8
0709 91 00	EG	79,4
	ZZ	79,4
0709 93 10	MA	142,6
	TR	234,0
	ZZ	188,3
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	41,3
	MA	47,1
	TN	52,7
	TR	71,9
	ZZ	53,3
0805 21 10, 0805 21 90, 0805 29 00	EG	90,8
	IL	135,7
	JM	112,4
	MA	88,4
	TR	83,1
	ZZ	102,1
0805 22 00	IL	139,7
	MA	85,5
	ZZ	112,6
0805 50 10	EG	85,5
	TR	88,8
	ZZ	87,2
0808 10 80	US	205,0
	ZZ	205,0
0808 30 90	CL	81,7
	CN	96,1
	TR	154,0
	ZA	99,6
	ZZ	107,9

[1] Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EU) nr. 1106/2012 van de Commissie van 27 november 2012 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 471/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende communautaire statistieken van de buitenlandse handel met derde landen, wat de bijwerking van de nomenclatuur van landen en gebieden betreft (PB L 328 van 28.11.2012, blz. 7). De code „ZZ" staat voor „overige oorsprong".

BESLUITEN

BESLUIT (EU) 2017/189 VAN DE RAAD

van 16 januari 2017

inzake de namens de Europese Unie in te nemen standpunten in het Subcomité voor sanitaire en fytosanitaire maatregelen, het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling, het Subcomité douane en het Subcomité geografische aanduidingen, die zijn ingesteld krachtens de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds, met betrekking tot de vaststelling van het reglement van orde van die subcomités

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 207, lid 4, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Artikel 486 van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds („de overeenkomst") ([1]) voorziet in voorlopige toepassing van een deel van de overeenkomst.

(2) Artikel 4 van Besluit 2014/668/EU van de Raad ([2]) vermeldt welke bepalingen van de overeenkomst voorlopig zullen worden toegepast. Die bepalingen omvatten de bepalingen betreffende de oprichting en de werkwijze van het Subcomité voor sanitaire en fytosanitaire maatregelen („het SPS-subcomité"), het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling, het Subcomité douane en het Subcomité geografische aanduidingen.

(3) Artikel 74 van de overeenkomst bepaalt dat het SPS-subcomité op zijn eerste bijeenkomst zijn werkwijze moet vaststellen.

(4) Artikel 300 van de overeenkomst bepaalt dat het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling zijn reglement van orde moet vaststellen.

(5) Artikel 83 van de overeenkomst bepaalt dat het Subcomité douane zijn reglement van orde moet vaststellen.

(6) Artikel 211 van de overeenkomst bepaalt dat het Subcomité geografische aanduidingen zijn reglement van orde moet vaststellen.

(7) Het is passend de standpunten te bepalen die namens de Unie in het SPS-subcomité, het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling, het Subcomité douane en het Subcomité geografische aanduidingen moeten worden ingenomen ten aanzien van de vaststelling van het reglement van orde van die subcomités,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het namens de Unie in te nemen standpunt in het SPS-subcomité dat is ingesteld bij artikel 74 van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds („de overeenkomst"), wordt gebaseerd op het ontwerpbesluit van het SPS-subcomité dat bij dit besluit is gevoegd.

([1]) PB L 161 van 29.5.2014, blz. 3.
([2]) Besluit 2014/668/EU van de Raad van 23 juni 2014 inzake de ondertekening, namens de Europese Unie, en de voorlopige toepassing van de overeenkomst wat titel III (met uitzondering van de bepalingen betreffende de behandeling van onderdanen van derde landen die legaal werken op het grondgebied van de andere partij) en de titels IV, V, VI en VII, alsmede de desbetreffende bijlagen en protocollen daarvan betreft (PB L 278 van 20.9.2014, blz. 1).

2. Kleine technische correcties van het ontwerpbesluit kunnen zonder nader besluit van de Raad worden goedgekeurd door de vertegenwoordigers van de Unie in het SPS-subcomité.

Artikel 2

1. Het namnes de Unie in te nemen standpunt in het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling dat is ingesteld krachtens artikel 300 van de overeenkomst wordt gebaseerd op het ontwerpbesluit van het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling dat bij dit besluit is gevoegd.

2. Kleine technische correcties van het ontwerpbesluit kunnen zonder nader besluit van de Raad worden goedgekeurd door de vertegenwoordigers van de Unie in het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling.

Artikel 3

1. Het namens de Unie in te nemen standpunt in het Subcomité douane dat is ingesteld bij artikel 83 van de overeenkomst, wordt gebaseerd op het ontwerpbesluit inzake het reglement van orde van het Subcomité douane dat bij dit besluit is gevoegd.

2. Kleine technische correcties van het ontwerpbesluit kunnen zonder nader besluit van de Raad worden goedgekeurd door de vertegenwoordigers van de Unie in het Subcomité douane.

Artikel 4

1. Het namens de Unie in te nemen standpunt in het Subcomité geografische aanduidingen dat is ingesteld bij artikel 211 van de overeenkomst, wordt gebaseerd op het ontwerpbesluit van het Subcomité geografische aanduidingen dat bij dit besluit is gevoegd.

2. Kleine technische correcties van het ontwerpbesluit kunnen zonder nader besluit van de Raad worden goedgekeurd door de vertegenwoordigers van de Unie in het Subcomité geografische aanduidingen.

Artikel 5

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 16 januari 2017.

Voor de Raad

De voorzitter

F. MOGHERINI

ONTWERP

BESLUIT Nr. … VAN HET SUBCOMITÉ VOOR SANITAIRE EN FYTOSANITAIRE MAATREGELEN EU-OEKRAÏNE

van …

tot vaststelling van zijn reglement van orde

HET SUBCOMITÉ VOOR SANITAIRE EN FYTOSANITAIRE MAATREGELEN EU-OEKRAÏNE,

Gezien de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds ([1]), en met name artikel 74,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 486 van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds (hierna „de overeenkomst") worden bepaalde onderdelen van de overeenkomst, waaronder hoofdstuk 4 (Sanitaire en fytosanitaire maatregelen) van titel IV (Handel en daarmee verband houdende aangelegenheden), sinds 1 januari 2016 voorlopig toegepast.

(2) Artikel 74 van de overeenkomst bepaalt dat het Subcomité voor sanitaire en fytosanitaire maatregelen („het SPS-subcomité") kwesties met betrekking tot de tenuitvoerlegging van hoofdstuk 4 van titel IV van de overeenkomst dient te behandelen.

(3) Artikel 74, lid 5, van de overeenkomst bepaalt dat het SPS-subcomité zijn werkwijze dient vast te stellen,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het reglement van orde van het SPS-subcomité, als vastgesteld in de bijlage van dit besluit, wordt hierbij aangenomen.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te …, …

Voor het Subcomité voor sanitaire en fytosanitaire maatregelen EU-Oekraïne

De voorzitter

([1]) PB L 161 van 29.5.2014, blz. 3.

BIJLAGE

REGLEMENT VAN ORDE VAN HET SUBCOMITÉ VOOR SANITAIRE EN FYTOSANITAIRE MAATREGELEN EU-OEKRAÏNE

Artikel 1

Algemene bepalingen

1. Het krachtens artikel 74, lid 1, van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds ([1]) („de overeenkomst"), ingestelde Subcomité voor sanitaire en fytosanitaire maatregelen („het SPS-subcomité") assisteert het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken, zoals bedoeld in artikel 465, lid 4, van de overeenkomst, bij de uitvoering van zijn taken.

2. Het SPS-subcomité voert de taken bedoeld in artikel 74, lid 2, van de overeenkomst uit in het licht van de doelstelling vermeld in artikel 59 van de overeenkomst.

3. Het SPS-subcomité bestaat uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de partijen die verantwoordelijk zijn voor sanitaire en fytosanitaire aangelegenheden.

4. Een vertegenwoordiger van de Europese Commissie of van Oekraïne met verantwoordelijkheid voor sanitaire en fytosanitaire aangelegenheden fungeert als voorzitter, overeenkomstig artikel 2.

5. Voor de toepassing van dit reglement van orde geldt de definitie van de term „De partijen" in artikel 482 van de overeenkomst.

Artikel 2

voorzitterschap

Het voorzitterschap van het SPS-subcomité wordt bij toerbeurt voor een periode van twaalf maanden bekleed door de partijen. De eerste periode van twaalf maanden vangt aan op de datum van de eerste Associatieraad en loopt af op 31 december van hetzelfde jaar.

Artikel 3

Vergaderingen

1. Tenzij de partijen anders overeenkomen, komt het SPS-subcomité bijeen binnen drie maanden na de inwerkingtreding van de overeenkomst, en vervolgens op verzoek van een van beide partijen of ten minste eenmaal per jaar.

2. Elke vergadering van het SPS-subcomité wordt door de voorzitter bijeengeroepen op een door de partijen overeengekomen datum en plaats. De convocatie wordt uiterlijk 28 kalenderdagen voor de vergadering door de voorzitter aan de leden toegezonden, tenzij de partijen anders overeenkomen.

3. Voor zover mogelijk wordt de reguliere vergaderingen van het SPS-subcomité vroeg genoeg vóór de reguliere vergadering van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken bijeengeroepen.

4. De vergaderingen van het SPS-subcomité kunnen met behulp van daartoe overeengekomen technische hulpmiddelen plaatsvinden, zoals video- of audiovergadering.

5. Tussen twee vergaderingen door kan het SPS-subcomité aangelegenheden ook schriftelijk behandelen.

([1]) PB L 161 van 29.5.2014, blz. 3.

Artikel 4

Delegaties

Vóór elke vergadering stelt elke partij via het in artikel 5 bedoelde secretariaat van het SPS-subcomité de andere partij in kennis van de voorgenomen samenstelling van haar delegatie.

Artikel 5

Secretariaat

Een ambtenaar van de Europese Commissie en een ambtenaar van Oekraïne treden gezamenlijk op als secretarissen van het SPS-subcomité en voeren gezamenlijk de secretariaatstaken uit in een geest van wederzijds vertrouwen en samenwerking.

Artikel 6

Correspondentie

1. De voor het SPS-subcomité bestemde correspondentie wordt gericht aan de secretaris van een van de partijen, die op zijn beurt de andere secretaris op de hoogte stelt.

2. Het secretariaat ziet erop toe dat de correspondentie die aan het SPS-subcomité is gericht, aan de voorzitter wordt doorgestuurd, en in voorkomend geval ook aan de andere leden overeenkomstig artikel 7.

3. Het secretariaat stuurt mededelingen van de voorzitter namens hem aan de partijen. Dergelijke correspondentie wordt in voorkomend geval verzonden overeenkomstig artikel 7.

Artikel 7

Documenten

1. Documenten worden verzonden door het secretariaat van het SPS-subcomité.

2. Een partij stuurt documenten naar haar secretaris. Die secretaris stuurt de documenten door naar de secretaris van de andere partij.

3. De secretaris van de Unie stuurt de documenten door naar de betrokken vertegenwoordigers van de Unie en zendt de secretaris van Oekraïne en de secretarissen van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken daarbij systematisch een kopie.

4. De secretaris van Oekraïne stuurt de documenten door naar de betrokken vertegenwoordigers van Oekraïne en zendt de secretaris van de Unie en de secretarissen van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken daarbij systematisch een kopie.

5. De secretarissen van het SPS-subcomité fungeren als contactpunt voor de uitwisseling van informatie als bedoeld in artikel 67 van de overeenkomst.

Artikel 8

Vertrouwelijkheid

De vergaderingen van het SPS-subcomité zijn niet openbaar, tenzij de partijen anders besluiten.

Wanneer een partij aan het SPS-subcomité informatie overlegt die zij als vertrouwelijk aanduidt, behandelt de andere partij die informatie als zodanig.

Artikel 9

Agenda van de vergaderingen

1. Het secretariaat van het SPS-subcomité stelt op basis van voorstellen van de partijen voor elke vergadering een voorlopige agenda op, alsmede een ontwerp van de in artikel 10 bedoelde operationele conclusies. Op de voorlopige agenda staan de punten waarvoor het secretariaat uiterlijk 21 kalenderdagen voor de vergadering een verzoek van een partij tot plaatsing op de agenda, samen met de desbetreffende documenten, heeft ontvangen.

2. De voorlopige agenda wordt, samen met de desbetreffende documenten, uiterlijk 15 kalenderdagen voor de vergadering verspreid overeenkomstig artikel 7.

3. De agenda wordt bij het begin van elke vergadering door het SPS-subcomité goedgekeurd. Indien de partijen dit overeenkomen, kunnen punten die niet op de voorlopige agenda staan, als agendapunt worden opgenomen.

4. In overleg met de andere partij kan de voorzitter vertegenwoordigers van andere organen van de partijen of onafhankelijke deskundigen op ad-hocbasis uitnodigen om een vergadering bij te wonen als waarnemers om informatie te verschaffen over bepaalde onderwerpen. De partijen zorgen ervoor dat die waarnemers de vertrouwelijkheidsvereisten in acht nemen.

5. De voorzitter kan in overleg met de partijen de in de leden 1 en 2 genoemde termijnen inkorten teneinde rekening te houden met bijzondere omstandigheden.

Artikel 10

Notulen en operationele conclusies

1. Van elke vergadering worden door de twee secretarissen gezamenlijk ontwerpnotulen opgesteld.

2. In beginsel bevatten de notulen voor elk agendapunt:

a) de deelnemers aan de vergadering, de ambtenaren die hen begeleidden en eventuele waarnemers die de vergadering hebben bijgewoond;

b) de aan het SPS-subcomité voorgelegde documenten;

c) de verklaringen die op verzoek van het SPS-subcomité worden opgenomen; en

d) de operationele conclusies van de vergadering, als bedoeld in lid 4.

3. De ontwerpnotulen worden ter goedkeuring aan het SPS-subcomité voorgelegd. Zij worden binnen 28 kalenderdagen na iedere vergadering van het SPS-subcomité goedgekeurd. Aan elk van de in artikel 7 bedoelde geadresseerden wordt een exemplaar van de goedgekeurde notulen gezonden.

4. De secretaris van de partij die het voorzitterschap bekleedt, stelt voor elke vergadering een ontwerp van de operationele conclusies op en stuurt dit samen met de agenda aan de partijen, in beginsel uiterlijk 15 kalenderdagen voor het begin van de vergadering. De ontwerpconclusies worden tijdens de vergadering bijgewerkt, zodat zij tenzij anders overeengekomen aan het eind van de vergadering kunnen worden aangenomen door het SPS-subcomité, zodat duidelijk is welke vervolgacties de partijen overeengekomen zijn. Zodra zij zijn goedgekeurd, worden de operationele conclusies aan de notulen gehecht, en de tenuitvoerlegging ervan wordt geëvalueerd op de volgende vergaderingen van het SPS-subcomité. Het SPS-subcomité stelt daartoe een modeloverzicht vast, waarin voor elk actiepunt een deadline kan worden vastgesteld.

Artikel 11

Besluiten en aanbevelingen

1. Het SPS-subcomité neemt besluiten, adviezen, aanbevelingen, verslagen en gezamenlijke acties vast als bedoeld in artikel 74 van de overeenkomst. Die besluiten, adviezen, aanbevelingen, verslagen en gezamenlijke acties worden door de partijen bij consensus aangenomen na voltooiing van de respectieve interne procedures voor aanneming. De besluiten zijn bindend voor de partijen, die de nodige maatregelen treffen voor de uitvoering ervan.

2. Alle besluiten, adviezen, aanbevelingen en verslagen worden ondertekend door de voorzitter en gewaarmerkt door de twee secretarissen. Onverminderd lid 3 ondertekent de voorzitter die documenten tijdens de vergadering waarin het desbetreffende besluit, verslag of advies of de desbetreffende aanbeveling wordt aangenomen.

3. Het SPS-subcomité kan besluiten, aanbevelingen, adviezen of verslagen aannemen via een schriftelijke procedure, na voltooiing van de respectieve interne procedures, indien de partijen dat overeenkomen. Een schriftelijke procedure bestaat uit een uitwisseling van nota's tussen de twee secretarissen, die in overleg met de partijen handelen. In dat geval wordt de tekst van het voorstel overeenkomstig artikel 7 schriftelijk meegedeeld, waarbij een termijn van ten minste 21 kalenderdagen wordt gesteld waarbinnen voorbehouden of gewenste amendementen ter kennis kunnen worden gebracht. De voorzitter kan in overleg met de partijen de in dit lid genoemde termijnen inkorten teneinde rekening te houden met bijzondere omstandigheden. Zodra overeenstemming is bereikt over de tekst, wordt het besluit, het advies, de aanbeveling of het verslag ondertekend door de voorzitter en gewaarmerkt door de twee secretarissen.

4. De handelingen van het SPS-subcomité worden voorzien van het opschrift „Besluit", „Advies", „Aanbeveling" of „Verslag". Een besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen, tenzij in het besluit zelf anders is bepaald.

5. De besluiten, adviezen, aanbevelingen en verslagen worden aan beide partijen gezonden.

6. Het secretariaat van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken wordt op de hoogte gesteld van alle besluiten, adviezen, aanbevelingen, verslagen of andere handelingen waartoe het SPS-subcomité besluit.

7. Elke partij kan beslissen of zij de besluiten, adviezen en aanbevelingen van het SPS-subcomité in haar publicatieblad of staatsblad bekendmaakt.

Artikel 12

Verslagen

Het SPS-subcomité brengt aan het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken verslag uit over zijn activiteiten en die van de technische werkgroepen of ad-hocgroepen die door het SPS-subcomité zijn opgericht. Dit verslag wordt ingediend 25 dagen vóór de gewone jaarlijkse vergadering van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken.

Artikel 13

Talen

1. De werktalen van het SPS-subcomité zijn het Engels en het Oekraïens.

2. Tenzij anders besloten wordt, beraadslaagt het SPS-subcomité op basis van in die talen opgestelde documenten.

Artikel 14

Kosten

1. Elke partij draagt haar eigen personeels-, reis- en verblijfskosten en haar eigen kosten voor post en telecommunicatie in verband met deelname aan vergaderingen van het SPS-subcomité.

2. Uitgaven in verband met de organisatie van vergaderingen en de reproductie van documenten komen ten laste van de partij die de vergadering organiseert.

3. De kosten voor de vertolking tijdens de vergaderingen en voor de vertaling van de documenten in of uit het Engels en het Oekraïens, teneinde te voldoen aan artikel 13, lid 1, komen ten laste van de partij die de vergadering organiseert.

Kosten voor vertolking en vertaling in of uit andere talen komen rechtstreeks ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 15

Technische werkgroepen en ad-hocgroepen

1. Het SPS-subcomité kan indien nodig bij een besluit uit hoofde van artikel 74, lid 3, van de overeenkomst technische werkgroepen of ad-hocwerkgroepen, met inbegrip van wetenschappelijke groepen, oprichten en ontbinden.

2. Van de ad-hocwerkgroepen kunnen ook andere personen dan vertegenwoordigers van de partijen deel uitmaken. De partijen dragen er zorg voor dat de leden van alle door het SPS-subcomité opgerichte groepen de passende regels inzake vertrouwelijkheid in acht nemen.

3. Tenzij anders wordt besloten, werken de door het SPS-subcomité opgerichte groepen onder het gezag van het SPS-subcomité, waaraan zij verslag uitbrengen.

4. De vergaderingen van de werkgroepen kunnen worden gehouden wanneer dat nodig is, in persoon of per video- of audioconferentie.

5. Het secretariaat van het SPS-subcomité ontvangt kopieën van alle relevante correspondentie, documenten en mededelingen met betrekking tot de activiteiten van de werkgroepen.

6. De werkgroepen hebben de bevoegdheid om schriftelijk aanbevelingen te richten aan het SPS-subcomité. De aanbevelingen worden bij consensus aangenomen en meegedeeld aan de voorzitter, die deze aanbevelingen onder de leden verspreidt zoals bepaald in artikel 7.

7. Dit reglement van orde is mutatis mutandis van toepassing op alle door het SPS-subcomité opgerichte technische werkgroepen en ad-hocwerkgroepen, tenzij anders is bepaald in dit artikel. De verwijzingen naar het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken worden begrepen als verwijzingen naar het SPS-subcomité.

Artikel 16

Wijziging

Dit reglement van orde kan worden gewijzigd bij besluit van het SPS-subcomité overeenkomstig artikel 74, lid 5, van de overeenkomst.

ONTWERP

BESLUIT Nr. … VAN HET SUBCOMITÉ HANDEL EN DUURZAME ONTWIKKELING EU-OEKRAÏNE

van …

tot vaststelling van zijn reglement van orde

HET SUBCOMITÉ HANDEL EN DUURZAME ONTWIKKELING EU-OEKRAÏNE,

Gezien de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds ([1]), en met name artikel 300,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 486 van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds („de overeenkomst") worden bepaalde onderdelen van de overeenkomst, waaronder hoofdstuk 13 (Handel en duurzame ontwikkeling) van titel IV (Handel en daarmee verband houdende aangelegenheden), sinds 1 januari 2016 voorlopig toegepast.

(2) Artikel 300 van de overeenkomst bepaalt dat het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling op de tenuitvoerlegging van hoofdstuk 13 van titel IV van de overeenkomst moet toezien.

(3) Artikel 300, lid 1, van de overeenkomst bepaalt dat het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling zijn reglement van orde moet vaststellen,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het reglement van orde van het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling, als vastgesteld in de bijlage van dit besluit, wordt hierbij aangenomen.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te …,

Voor het Subcomité voor sanitaire en fytosanitaire maatregelen EU-Oekraïne

De voorzitter

([1]) PB L 161 van 29.5.2014, blz. 3.

BIJLAGE

REGLEMENT VAN ORDE VAN HET SUBCOMITÉ HANDEL EN DUURZAME ONTWIKKELING EU-OEKRAÏNE

Artikel 1

Algemene bepalingen

1. Het bij artikel 300 van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds [1] („de overeenkomst"), opgerichte Subcomité handel en duurzame ontwikkeling assisteert het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken, zoals bedoeld in artikel 465, lid 4, van de overeenkomst, bij de uitvoering van zijn taken.

2. Het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling voert de in hoofdstuk 13 (Handel en duurzame ontwikkeling) van titel IV (Handel en daarmee verband houdende aangelegenheden) van de overeenkomst bedoelde taken uit.

3. Het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling bestaat uit vertegenwoordigers van de administratie van elke partij die verantwoordelijk zijn voor aangelegenheden betreffende handel en duurzame ontwikkeling.

4. Een vertegenwoordiger van de Europese Commissie of van Oekraïne met verantwoordelijkheid voor aangelegenheden inzake handel en duurzame ontwikkeling fungeert als voorzitter van het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling.

5. Voor de toepassing van dit reglement van orde wordt geldt de definitie van de term „de partijen" in artikel 482 van de overeenkomst.

Artikel 2

Specifieke bepalingen

1. De artikelen 2 tot en met 14 van het reglement van orde van het Associatiecomité EU-Oekraïne zijn mutatis mutandis van toepassing, tenzij anders bepaald in dit reglement van orde.

2. De verwijzingen naar de Associatieraad worden gelezen als verwijzingen naar het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken. De verwijzingen naar het Associatiecomité of het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken worden gelezen als verwijzingen naar het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling.

Artikel 3

Vergaderingen

Het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling komt bijeen wanneer dit nodig is. De partijen streven ernaar eenmaal per jaar bijeen te komen.

Artikel 4

Wijziging

Dit reglement van orde kan overeenkomstig artikel 300, lid 1, van de overeenkomst worden gewijzigd bij besluit van het Subcomité handel en duurzame ontwikkeling.

---

[1] PB L 161 van 29.5.2014, blz. 3.

ONTWERP

BESLUIT Nr. … VAN HET SUBCOMITÉ DOUANE EU-OEKRAÏNE

van …

tot vaststelling van zijn reglement van orde

HET SUBCOMITÉ DOUANE EU-OEKRAÏNE,

Gezien de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds ([1]), en met name artikel 83,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 486 worden bepaalde onderdelen van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds, waaronder hoofdstuk 5 (Douane en handelsbevordering) van titel IV (Handel en daarmee verband houdende aangelegenheden), sinds 1 januari 2016 voorlopig toegepast.

(2) Artikel 83 van de overeenkomst bepaalt dat het Subcomité douane toezicht moet houden op de tenuitvoerlegging en het beheer van hoofdstuk 5 van titel IV van de overeenkomst.

(3) Artikel 83, onder e), van de overeenkomst bepaalt dat het Subcomité douane zijn reglement van orde dient vast te stellen,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het reglement van orde van het Subcomité douane, als vastgesteld in de bijlage van dit besluit, wordt hierbij aangenomen.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te …,

Voor Subcomité douane EU-Oekraïne

De voorzitter

([1]) PB L 161 van 29.5.2014, blz. 3.

BIJLAGE

REGLEMENT VAN ORDE VAN HET SUBCOMITÉ DOUANE EU-OEKRAÏNE

Artikel 1

Algemene bepalingen

1. Het krachtens artikel 83 van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds ([1]), („de overeenkomst") ingestelde Subcomité douane voert zijn taken uit overeenkomstig dat artikel.

2. Het Subcomité douane bestaat uit vertegenwoordigers van de Europese Commissie en van Oekraïne die verantwoordelijk zijn voor douane- en douanegerelateerde aangelegenheden.

3. Een vertegenwoordiger van de Europese Commissie of van Oekraïne met verantwoordelijkheid voor douane- en douanegerelateerde aangelegenheden fungeert als voorzitter, overeenkomstig artikel 2.

4. Voor de toepassing van dit reglement van orde geldt de definitie van de term „de partijen" in artikel 482 van de overeenkomst.

Artikel 2

voorzitterschap

Het voorzitterschap van het Subcomité douane wordt bij toerbeurt voor een periode van twaalf maanden bekleed door de partijen. De eerste periode van twaalf maanden vangt aan op de datum van de eerste Associatieraad en loopt af op 31 december van hetzelfde jaar.

Artikel 3

Vergaderingen

1. Voor zover de partijen niet anderszins overeenkomen, vergadert het Subcomité douane eenmaal per jaar of op verzoek van een van de partijen.

2. Elke vergadering van het Subcomité douane wordt door de voorzitter bijeengeroepen op een door de partijen overeengekomen datum en plaats. De convocatie wordt uiterlijk 28 kalenderdagen voor de vergadering door de voorzitter aan de leden toegezonden, tenzij de partijen anders overeenkomen.

3. De vergaderingen van het Subcomité douane kunnen met behulp van daartoe overeengekomen technische hulpmiddelen plaatsvinden, zoals video- of audioconferentie.

4. Tussen twee vergaderingen door kan het Subcomité douane aangelegenheden ook schriftelijk behandelen.

Artikel 4

Delegaties

Vóór elke vergadering stelt elke partij de andere via het secretariaat van het Subcomité douane bedoeld in artikel 5 in kennis van de voorgenomen samenstelling van haar delegatie.

([1]) PB L 161 van 29.5.2014, blz. 3.

Artikel 5

Secretariaat

Een ambtenaar van de Europese Commissie en een ambtenaar van Oekraïne met verantwoordelijkheid voor douane- en douanegerelateerde aangelegenheden treden gezamenlijk op als secretarissen van het Subcomité douane en voeren gezamenlijk de secretariaatstaken uit in een geest van wederzijds vertrouwen en samenwerking.

Artikel 6

Correspondentie

1. De voor het Subcomité douane bestemde correspondentie wordt gericht aan de secretaris van een van de partijen, die op zijn beurt de andere secretaris op de hoogte stelt.

2. Het secretariaat ziet erop toe dat de correspondentie die aan het Subcomité douane is gericht, aan de voorzitter wordt doorgestuurd, en in voorkomend geval ook aan de andere leden, overeenkomstig artikel 7.

3. Het secretariaat stuurt mededelingen van de voorzitter namens hem aan de partijen. Dergelijke correspondentie wordt in voorkomend geval verzonden overeenkomstig artikel 7.

Artikel 7

Documenten

1. Documenten worden verspreid door het secretariaat van het Subcomité douane.

2. Een partij stuurt documenten naar haar secretaris. Die secretaris stuurt de documenten door naar de secretaris van de andere partij.

3. De secretaris van de Unie stuurt de documenten door naar de betrokken vertegenwoordigers van de Unie en zendt de secretaris van Oekraïne daarbij systematisch een kopie. De secretaris van de Unie zendt een exemplaar van de definitieve documenten aan de secretarissen van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken.

4. De secretaris van Oekraïne stuurt de documenten door naar de betrokken vertegenwoordigers van Oekraïne en zendt de secretaris van de Unie daarbij systematisch een kopie. De secretaris van Oekraïne zendt een exemplaar van de definitieve documenten aan de secretarissen van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken.

Artikel 8

Vertrouwelijkheid

De vergaderingen van het Subcomité douane zijn niet openbaar, tenzij de partijen anders besluiten.

Wanneer een partij aan het Subcomité douane informatie overlegt die zij als vertrouwelijk aanduidt, behandelt de andere partij die informatie als zodanig.

Artikel 9

Agenda van de vergaderingen

1. Het secretariaat van het Subcomité douane stelt op basis van voorstellen van de partijen voor elke vergadering een voorlopige agenda op. Op de voorlopige agenda staan de punten waarvoor het secretariaat uiterlijk 21 kalenderdagen voor de vergadering een verzoek van een partij tot plaatsing op de agenda, samen met de desbetreffende documenten, heeft ontvangen.

2. De voorlopige agenda wordt, samen met de desbetreffende documenten, uiterlijk 15 kalenderdagen voor de vergadering verspreid overeenkomstig artikel 7.

3. De agenda wordt bij het begin van elke vergadering door het Subcomité douane goedgekeurd. Indien de partijen dit overeenkomen, kunnen punten die niet op de voorlopige agenda staan, als agendapunt worden opgenomen.

4. Met instemming van de andere partij kan de voorzitter vertegenwoordigers van andere organen van de partijen of onafhankelijke deskundigen op ad-hocbasis uitnodigen om een vergadering van het Subcomité douane als waarnemers bij te wonen om informatie te verschaffen over bepaalde onderwerpen. De partijen zorgen ervoor dat die waarnemers de vertrouwelijkheidsvereisten in acht nemen.

5. De voorzitter kan in overleg met de partijen de in de leden 1 en 2 genoemde termijnen inkorten teneinde rekening te houden met bijzondere omstandigheden.

Artikel 10

Notulen en operationele conclusies

1. De secretaris van de partij die het voorzitterschap bekleedt, stelt voor elke vergadering een ontwerp van de notulen, met inbegrip van de operationele conclusies, op.

2. De ontwerpnotulen, met inbegrip van de operationele conclusies, worden ter goedkeuring aan het Subcomité douane voorgelegd. Zij worden binnen 28 kalenderdagen na iedere vergadering van het Subcomité douane goedgekeurd. Aan elk van de in artikel 7 bedoelde geadresseerden wordt een exemplaar van de goedgekeurde notulen gezonden.

Artikel 11

Besluiten en aanbevelingen

1. Het Subcomité douane stelt praktische regelingen, maatregelen en besluiten alsmede aanbevelingen vast als bedoeld in artikel 83 van de overeenkomst. Deze worden door de partijen bij consensus aangenomen nadat zij hun respectieve interne procedures voor goedkeuring hebben voltooid. De besluiten zijn bindend voor de partijen, die de nodige maatregelen treffen voor de uitvoering ervan.

2. Besluiten en aanbevelingen worden ondertekend door een vertegenwoordiger van elke partij. Onverminderd lid 3 ondertekenen de vertegenwoordigers die documenten tijdens de vergadering waarin het desbetreffende besluit of de desbetreffende aanbeveling wordt aangenomen.

3. Het Subcomité douane kan besluiten of aanbevelingen aannemen via een schriftelijke procedure, na voltooiing van de respectieve interne procedures, indien de partijen dat overeenkomen. Een schriftelijke procedure bestaat uit een uitwisseling van nota's tussen de tweesecretarissen, die in overleg met de partijen handelen. In dat geval wordt de tekst van het voorstel overeenkomstig artikel 7 schriftelijk verspreid, waarbij een termijn van ten minste 21 kalenderdagen wordt gesteld waarbinnen voorbehouden of gewenste amendementen ter kennis kunnen worden gebracht. De voorzitter kan in overleg met de partijen de in dit lid genoemde termijnen inkorten teneinde rekening te houden met bijzondere omstandigheden. Na goedkeuring van de tekst wordt het besluit of de aanbeveling ondertekend door een vertegenwoordiger van elke partij.

4. De handelingen van het Subcomité douane worden voorzien van het opschrift „Besluit" of „Aanbeveling". Een besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen, tenzij in het besluit zelf anders is bepaald.

5. De besluiten en aanbevelingen van het Subcomité douane worden gewaarmerkt door de twee secretarissen.

6. De besluiten en aanbevelingen worden aan beide partijen gezonden.

7. Het secretariaat van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken wordt op de hoogte gesteld van alle besluiten, adviezen, aanbevelingen, verslagen of andere handelingen waartoe het Subcomité douane besluit.

8. Elke partij kan beslissen of zij de besluiten en aanbevelingen van het Subcomité douane in haar publicatieblad of staatsblad bekendmaakt.

Artikel 12

Verslagen

Het Subcomité douane brengt verslag uit aan het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken op elke gewone jaarlijkse vergadering van dat comité.

Artikel 13

Talen

1. De werktalen van het Subcomité douane zijn het Engels en het Oekraïens.

2. Tenzij anders besloten wordt, beraadslaagt het Subcomité douane op basis van in die talen opgestelde documenten.

Artikel 14

Kosten

1. Elke partij draagt haar eigen personeels-, reis- en verblijfskosten en haar eigen kosten voor post en telecommunicatie in verband met deelname aan vergaderingen van het Subcomité douane.

2. Uitgaven in verband met de organisatie van vergaderingen en de reproductie van documenten komen ten laste van de partij die de vergadering organiseert.

3. De kosten voor de vertolking tijdens de vergaderingen en voor de vertaling van de documenten in of uit het Engels en het Oekraïens, om te voldoen aan artikel 13, lid 1, komen ten laste van de partij die de vergadering organiseert.

Kosten in verband met vertolking en vertaling in of uit andere talen komen rechtstreeks ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 15

Wijziging

Dit reglement van orde kan worden gewijzigd bij besluit van het Subcomité douane overeenkomstig artikel 83, onder e), van de overeenkomst.

ONTWERP

BESLUIT Nr. … VAN HET SUBCOMITÉ GEOGRAFISCHE AANDUIDINGEN EU-OEKRAÏNE

van …

tot vaststelling van zijn reglement van orde

HET SUBCOMITÉ GEOGRAFISCHE AANDUIDINGEN EU-OEKRAÏNE,

Gezien de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds ([1]), en met name artikel 211,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 486 van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds („de overeenkomst"), worden bepaalde onderdelen van de overeenkomst, waaronder onderafdeling 3 (Geografische aanduidingen) van afdeling 2 van hoofdstuk 9 (Intellectuele eigendom) van titel IV (Handel en daarmee verband houdende aangelegenheden), sinds 1 januari 2016 voorlopig toegepast.

(2) Artikel 211 van de overeenkomst bepaalt dat het Subcomité geografische aanduidingen toezicht moet houden op de ontwikkeling van de overeenkomst op het gebied van geografische aanduidingen en een forum moet bieden voor samenwerking en dialoog op het gebied van geografische aanduidingen.

(3) Artikel 211, lid 2, van de overeenkomst bepaalt dat het Subcomité geografische aanduidingen zijn reglement van orde dient vast te stellen,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het reglement van orde van het Subcomité geografische aanduidingen, als vastgesteld in de bijlage bij dit besluit, wordt hierbij vastgesteld.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te …,

Voor het Subcomité geografische aanduidingen EU-Oekraïne

De Voorziter

([1]) PB L 161 van 29.5.2014, blz. 3.

BIJLAGE

REGLEMENT VAN ORDE VAN HET SUBCOMITÉ GEOGRAFISCHE AANDUIDINGEN EU-OEKRAÏNE

Artikel 1

Algemene bepalingen

1. Het bij artikel 211 van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en hun lidstaten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds [1], („de overeenkomst") ingestelde Subcomité geografische aanduidingen assisteert het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken, zoals bedoeld in artikel 465, lid 4, van de overeenkomst, bij de uitvoering van zijn taken.

2. Het Subcomité geografische aanduidingen voert de in artikel 211 van de overeenkomst omschreven taken uit.

3. Het Subcomité geografische aanduidingen bestaat uit ambtenaren van de Europese Commissie en van Oekraïne die bevoegd zijn voor aangelegenheden in verband met geografische aanduidingen.

4. Elke partij wijst een delegatiehoofd aan dat de contactpersoon is voor alle aangelegenheden betreffende het subcomité.

5. De delegatiehoofden fungeren als voorzitter overeenkomstig artikel 2.

6. Elk delegatiehoofd kan alle taken of een deel daarvan delegeren aan een benoemde plaatsvervanger, in welk geval alle navolgende bepalingen betreffende het delegatiehoofd eveneens gelden voor de benoemde plaatsvervanger.

7. Voor de toepassing van dit reglement van orde geldt de definitie van de term „de partijen" in artikel 482 van de overeenkomst.

Artikel 2

voorzitterschap

Het voorzitterschap van het Subcomité geografische aanduidingen wordt bij toerbeurt voor een periode van twaalf maanden bekleed door de partijen. De eerste periode van twaalf maanden vangt aan op de datum van de eerste Associatieraad en loopt af op 31 december van hetzelfde jaar.

Artikel 3

Vergaderingen

1. Tenzij de partijen anderszins overeenkomen, komt het Subcomité geografische aanduidingen bijeen op verzoek van een partij, afwisselend in de Unie en in Oekraïne, en niet later dan 90 dagen na het verzoek.

2. Elke vergadering van het Subcomité geografische aanduidingen wordt door de voorzitter bijeengeroepen op een door de partijen overeengekomen datum en plaats. De convocatie wordt uiterlijk 28 kalenderdagen voor de vergadering door de voorzitter aan de leden toegezonden, tenzij de partijen anders overeenkomen.

3. Voor zover mogelijk worden de gewone vergaderingen van het Subcomité geografische aanduidingen vroeg genoeg vóór de gewone vergaderingen van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken bijeengeroepen.

4. Bij wijze van uitzondering kunnen de vergaderingen van het Subcomité geografische aanduidingen worden gehouden met behulp van door de partijen overeengekomen technologische middelen, zoals videoconferentie.

[1] PB L 161 van 29.5.2014, blz. 3.

Artikel 4

Delegaties

Vóór elke vergadering stelt elke partij de andere via het secretariaat van het Subcomité geografische aanduidingen zoals bedoeld in artikel 5 in kennis van de voorgenomen samenstelling van haar delegatie.

Artikel 5

Secretariaat

Een vertegenwoordiger van de Europese Commissie en een vertegenwoordiger van Oekraïne worden door elk delegatiehoofd afzonderlijk benoemd om gezamenlijk op te treden als secretarissen van het Subcomité geografische aanduidingen, en voeren gezamenlijk de secretariaatstaken uit in een geest van wederzijds vertrouwen en samenwerking.

Artikel 6

Correspondentie

1. De voor het Subcomité geografische aanduidingen bestemde correspondentie wordt gericht aan de secretaris van een van de partijen, die op zijn beurt de andere secretaris op de hoogte stelt.

2. Het secretariaat ziet erop toe dat de correspondentie die aan het Subcomité geografische aanduidingen is gericht, aan de voorzitter wordt doorgestuurd, en in voorkomend geval ook aan de andere leden, overeenkomstig artikel 7.

3. Het secretariaat stuurt mededelingen van de voorzitter namens hem aan de partijen. Dergelijke correspondentie wordt in voorkomend geval verzonden overeenkomstig artikel 7.

Artikel 7

Documenten

1. Documenten worden verzonden via het secretariaat van het Subcomité geografische aanduidingen.

2. Een partij stuurt documenten naar haar secretaris. De secretaris stuurt de documenten door naar de secretaris van de andere partij.

3. De secretaris van de Unie stuurt de documenten door naar de betrokken vertegenwoordigers van de Unie en zendt de secretaris van Oekraïne en de secretarissen van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken daarbij systematisch een kopie.

4. De secretaris van Oekraïne stuurt de documenten door naar de betrokken vertegenwoordigers van Oekraïne en zendt de secretaris van de Unie en de secretarissen van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken daarbij systematisch een kopie.

Artikel 8

Vertrouwelijkheid

De vergaderingen van het Subcomité geografische aanduidingen zijn niet openbaar, tenzij de partijen anders besluiten.

Wanneer een partij aan het Subcomité geografische aanduidingen informatie overlegt die zij als vertrouwelijk aanduidt, behandelt de andere partij die informatie als zodanig.

Artikel 9

Agenda van de vergaderingen

1. Het secretariaat van het Subcomité geografische aanduidingen stelt op basis van voorstellen van de partijen voor elke vergadering een voorlopige agenda op, alsmede een ontwerp van de in artikel 10 bedoelde operationele conclusies. Op de voorlopige agenda staan de punten waarvoor het secretariaat van het Subcomité geografische aanduidingen uiterlijk 21 kalenderdagen voor de vergadering een verzoek van een partij tot plaatsing op de agenda, samen met de desbetreffende documenten, heeft ontvangen.

2. De voorlopige agenda wordt, samen met de desbetreffende documenten, uiterlijk 15 kalenderdagen voor de vergadering verspreid overeenkomstig artikel 7.

3. De agenda wordt aan het begin van elke vergadering door de voorzitter en het andere delegatiehoofd vastgesteld. Indien de partijen dit overeenkomen, kunnen punten die niet op de voorlopige agenda staan, als agendapunt worden opgenomen.

4. Met instemming van de andere partij kan de voorzitter vertegenwoordigers van andere organen van de partijen of onafhankelijke deskundigen op ad-hocbasis uitnodigen om een vergadering van het Subcomité geografische aanduidingen als waarnemers bij te wonen om informatie te verschaffen over bepaalde onderwerpen. De partijen zorgen ervoor dat die waarnemers de vertrouwelijkheidsvereisten in acht nemen.

5. De voorzitter kan in overleg met de partijen de in de leden 1 en 2 genoemde termijnen inkorten teneinde rekening te houden met bijzondere omstandigheden.

Artikel 10

Notulen en operationele conclusies

1. Van elke vergadering worden door de twee secretarissen gezamenlijk ontwerpnotulen opgesteld.

2. In beginsel bevatten de notulen voor elk agendapunt:

a) de deelnemers aan de vergadering, de ambtenaren die hen begeleidden en eventuele waarnemers die de vergadering hebben bijgewoond;

b) de aan het Subcomité geografische aanduidingen voorgelegde documenten;

c) de verklaringen die op verzoek van het Subcomité geografische aanduidingen worden opgenomen; en

d) indien van toepassing, de operationele conclusies van de vergadering, als bedoeld in lid 4.

3. De ontwerpnotulen worden ter goedkeuring aan het subcomité voorgelegd. Zij worden binnen 28 kalenderdagen na iedere vergadering van het subcomité goedgekeurd. Aan elk van de in artikel 7 bedoelde geadresseerden wordt een copie van de goedgekeurde notulen gezonden.

4. De secretaris van de partij die het voorzitterschap van het Subcomité geografische aanduidingen bekleedt, stelt voor elke vergadering een ontwerp van de operationele conclusies op en stuurt dit samen met de agenda aan de partijen, in beginsel uiterlijk 15 kalenderdagen voor het begin van de vergadering. De ontwerpconclusies worden tijdens de vergadering bijgewerkt, zodat zij tenzij anders overeengekomen aan het eind van de vergadering kunnen worden aangenomen door het subcomité, zodat duidelijk is welke vervolgacties de partijen overeengekomen zijn. Zodra zij zijn goedgekeurd, worden de operationele conclusies aan de notulen gehecht, en de tenuitvoerlegging ervan wordt geëvalueerd op de volgende vergaderingen van het Subcomité geografische aanduidingen. Het subcomité stelt daartoe een modeloverzicht op, waarin voor elk actiepunt een deadline kan worden vastgesteld.

Artikel 11

Besluiten

1. Het Subcomité geografische aanduidingen is bevoegd besluiten te nemen in gevallen als bedoeld in artikel 211, lid 3, van de overeenkomst. Deze besluiten worden door de partijen bij consensus aangenomen nadat zij hun respectieve interne procedures voor aanneming hebben voltooid. De besluiten zijn bindend voor de partijen, die de nodige maatregelen treffen voor de uitvoering ervan.

2. Besluiten worden ondertekend door een vertegenwoordiger van elke partij. Onverminderd lid 3 ondertekenen de vertegenwoordigers die documenten tijdens de vergadering waarin het desbetreffende besluit wordt aangenomen.

3. Het Subcomité geografische aanduidingen kan besluiten aannemen via een schriftelijke procedure, na voltooiing van de respectieve interne procedures, indien de partijen dat overeenkomen. Een schriftelijke procedure bestaat uit een uitwisseling van nota's tussen de twee secretarissen, die in overleg met de partijen handelen. In dat geval wordt de tekst van het voorstel overeenkomstig artikel 7 schriftelijk verspreid, waarbij een termijn van ten minste 21 kalenderdagen wordt gesteld waarbinnen voorbehouden of gewenste amendementen ter kennis kunnen worden gebracht. De voorzitter kan in overleg met de partijen de in dit lid genoemde termijnen inkorten teneinde rekening te houden met bijzondere omstandigheden. Na goedkeuring van de tekst wordt het besluit ondertekend door een vertegenwoordiger van elke partij.

4. De handelingen van het Subcomité geografische aanduidingen worden voorzien van het opschrift „Besluit". Een besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen, tenzij in het besluit zelf anders is bepaald.

5. De besluiten van het subcomité worden gewaarmerkt door de twee secretarissen.

6. De besluiten worden aan beide partijen gezonden.

7. Het secretariaat van het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken wordt op de hoogte gesteld van alle besluiten, verslagen of andere handelingen waartoe het Subcomité geografische aanduidingen besluit.

8. Elke partij kan beslissen of zij de besluiten van het Subcomité geografische aanduidingen in haar publicatieblad of staatsblad bekendmaakt.

Artikel 12

Verslagen

1. Het Subcomité geografische aanduidingen brengt aan het Associatiecomité in zijn samenstelling voor handelsvraagstukken tijdens elke gewone vergadering van deze laatste verslag uit over zijn werkzaamheden.

2. De verslagen worden door de partijen bij consensus aangenomen en worden voorzien van het opschrift „Verslag". De verslagen worden aan beide partijen gezonden.

3. De procedure voor het nemen van besluiten in artikel 11, leden 2 en 3, is mutatis mutandis van toepassing op verslagen.

Artikel 13

Talen

1. De werktalen van het Subcomité geografische aanduidingen zijn het Engels en het Oekraïens.

2. Tenzij anders besloten wordt, beraadslaagt het subcomité op basis van in die talen opgestelde documenten.

Artikel 14

Kosten

1. Elke partij draagt haar eigen personeels-, reis- en verblijfskosten en haar eigen kosten voor post en telecommunicatie in verband met deelname aan vergaderingen van het Subcomité geografische aanduidingen.

2. Uitgaven in verband met de organisatie van vergaderingen en de reproductie van documenten komen ten laste van de partij die de vergadering organiseert.

3. De kosten voor de vertolking tijdens de vergaderingen en voor de vertaling van de documenten in of uit het Engels en het Oekraïens, om te voldoen aan artikel 13, lid 1, komen ten laste van de partij die de vergadering organiseert.

Kosten voor vertolking en vertaling in of uit andere talen komen rechtstreeks ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 15

Wijziging

Dit reglement van orde kan worden gewijzigd bij besluit van het Subcomité geografische aanduidingen overeenkomstig artikel 211, lid 2, van de overeenkomst.

BESLUIT (EU) 2017/190 VAN DE COMMISSIE

van 1 februari 2017

waarbij aan Frankrijk toestemming wordt verleend om op grond van artikel 14, lid 6, van Verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad af te wijken van bepaalde gemeenschappelijke regels voor de veiligheid van de luchtvaart inzake de installatie van onderdelen

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2017) 458)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 20 februari 2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels op het gebied van burgerluchtvaart en tot oprichting van een Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart, houdende intrekking van Richtlijn 91/670/EEG, Verordening (EG) nr. 1592/2002 en Richtlijn 2004/36/EG ([1]), en met name artikel 14, lid 7,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Frankrijk heeft gemeld voornemens te zijn een afwijking toe te staan van de gemeenschappelijke regels inzake luchtvaartveiligheid tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 216/2008 die zijn vastgesteld in Verordening (EU) nr. 1321/2014 van de Commissie ([2]). Overeenkomstig artikel 14, lid 7, van Verordening (EG) nr. 216/2008 hebben de diensten van de Commissie, op basis van een aanbeveling van het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart (hierna „EASA" genoemd) van 24 september 2015 ([3]), onderzocht of de voorgestelde afwijking noodzakelijk is en welk beschermingsniveau ze biedt.

(2) De voorgestelde afwijking die op 24 juli 2015 door Frankrijk is aangemeld, heeft betrekking op punt M.A.501 van bijlage I (Deel-M) van Verordening (EU) nr. 1321/2014, waarin bepaald is dat geen enkel onderdeel in een luchtvaartuig mag worden gemonteerd tenzij het op gepaste wijze is vrijgegeven voor gebruik via een EASA-formulier 1 of een gelijkwaardig document.

(3) De voorgestelde afwijking heeft betrekking op de installatie van R755B2M-motoren in YMF5C-luchtvaartuigen die in Frankrijk zijn geregistreerd. Die luchtvaartuigen worden gebouwd door WACO Classic Aircraft Corporation, gevestigd in de Verenigde Staten van Amerika, dat houder is van het door de EASA goedgekeurd typecertificaat EASA.IM.A.055 en het FAA-productiecertificaat nr. 328CE waarbij de productie van het desbetreffende type luchtvaartuig wordt goedgekeurd. De R755B2M-motoren worden gebouwd door AIR REPAIR, eveneens gevestigd in de Verenigde Staten van Amerika, dat houder is van het door de EASA goedgekeurd typecertificaat EASA.E.092. AIR REPAIR levert motoren voor installatie aan WACO Classic Aircraft Corporation. AIR REPAIR heeft echter geen productiegoedkeuring of een FAA 145-goedkeuring (Repair Station) en mag dus geen motoren met een certificaat van vrijgave voor gebruik leveren aan andere klanten. Uit de informatie die het EASA heeft ontvangen, blijkt dat AIR REPAIR geen productiegoedkeuring of een EASA Deel 145-goedkeuring wenst te krijgen.

(4) Aangezien de nieuwe motoren die door AIR REPAIR worden geproduceerd, niet aan klanten mogen worden geleverd met een EASA-formulier 1 of een gelijkwaardig document, hebben de Franse autoriteiten verklaard dat de afwijking van de eis van punt M.A.501 noodzakelijk is om te garanderen dat een eigenaar van een YMF5C-luchtvaartuig, die voornemens is een nieuwe motor P/N (Model) R755B2M, serienummer 17819, te kopen, die motor in Frankrijk in dat luchtvaartuig mag laten installeren.

(5) De Franse autoriteiten hebben uitgelegd dat een gelijkwaardig beschermingsniveau kan worden bereikt met andere middelen, namelijk het vereiste dat de producent van het luchtvaartuig verklaart dat de te installeren motoren vergelijkbaar zijn met de motoren die hij op zijn productielijn zou installeren en het vereiste dat die motoren door gekwalificeerd personeel worden geïnstalleerd overeenkomstig het toepasselijke onderhoudshandboek van het luchtvaartuig, dat de nodige informatie bevat voor de verwijdering en installatie van die motoren.

([1]) PB L 79 van 19.3.2008, blz. 1.
([2]) Verordening (EU) nr. 1321/2014 van de Commissie van 26 november 2014 betreffende de permanente luchtwaardigheid van luchtvaartuigen en luchtvaartproducten, -onderdelen en -uitrustingsstukken, en betreffende de goedkeuring van bij voornoemde taken betrokken organisaties en personen (PB L 362 van 17.12.2014, blz. 1).
([3]) Zaak EASA 2015/87 — Aanbeveling nr. FR/18/2015 — Brief EASA 2015(D)54366

(6) Op basis van de aanbeveling die EASA op 24 september 2015 heeft uitgevaardigd, is de Commissie van oordeel dat die andere middelen een beschermingsniveau bieden dat gelijkwaardig is aan het niveau dat door de toepassing van punt M.A.501 van bijlage I (Deel-M) bij Verordening (EU) nr. 1321/2014 kan worden bereikt. Derhalve moet Frankrijk toestemming krijgen om de voorgestelde afwijking toe te kennen.

(7) Overeenkomstig artikel 14, lid 7, van Verordening (EG) nr. 216/2008 moet een besluit van de Commissie waarbij een lidstaat toestemming krijgt om een afwijking te verlenen, ter kennis worden gebracht van alle lidstaten die ook het recht hebben om die afwijking toe te passen. Dit besluit moet dan ook aan alle lidstaten worden gericht. De afwijking en de daaraan verbonden voorwaarden moeten zodanig worden opgesteld dat die maatregel ook kan worden toegepast door andere lidstaten wanneer die zich in dezelfde situatie bevinden, zonder dat de Commissie een aanvullend besluit moet nemen. De lidstaten dienen, overeenkomstig artikel 15, lid 1, van Verordening (EG) nr. 216/2008, informatie uit te wisselen over de afwijkingen die zij toepassen, aangezien de toepassing van de afwijkingen gevolgen kan hebben buiten de lidstaten die ze hebben toegestaan.

(8) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Frankrijk mag afwijkingen toestaan van punt M.A.501 van bijlage I (Deel-M) bij Verordening (EU) nr. 1321/2014 aan eigenaars van door WACO Classic Aircraft Corporation geproduceerde YMF5C-luchtvaartuigen die voornemens zijn R755B2M-motoren te kopen en in hun luchtvaartuigen te laten installeren, op voorwaarde dat de fabrikant van het luchtvaartuig heeft verklaard dat die motoren vergelijkbaar zijn met de motoren die op de productielijn zouden worden geïnstalleerd, en op voorwaarde dat die motoren worden geïnstalleerd door gekwalificeerd personeel overeenkomstig het toepasselijke onderhoudshandboek van het luchtvaartuig dat de nodige informatie bevat voor de verwijdering en installatie van die motoren.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 1 februari 2017.

Voor de Commissie

Violeta BULC

Lid van de Commissie

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2017/191 VAN DE COMMISSIE

van 1 februari 2017

tot wijziging van Besluit 2010/166/EU met het oog op de invoering van nieuwe technologieën en frequentiebanden voor mobiele communicatiediensten aan boord van vaartuigen (MCV-diensten) in de Europese Unie

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2017) 450)

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Beschikking nr. 676/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een regelgevingskader voor het radiospectrumbeleid in de Europese Gemeenschap (radiospectrumbeschikking ([1]), en met name artikel 4, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Besluit 2010/166/EU van de Commissie ([2]) zijn de technische en operationele voorwaarden vastgesteld waaraan moet worden voldaan om gsm aan boord van vaartuigen (MCV-diensten) in de Unie te mogen gebruiken.

(2) Door de ontwikkeling van verbeterde communicatiemiddelen die worden ondersteund door de technische vooruitgang, krijgen burgers de mogelijkheid om overal en altijd online te zijn, in overeenstemming met het bij Besluit nr. 243/2012/EU van het Europees Parlement en de Raad ([3]) vastgestelde programma voor het radiospectrumbeleid, en wordt bijgedragen tot de totstandbrenging van de digitale eengemaakte markt. Bovendien moet spectrum worden gebruikt overeenkomstig de beginselen van neutraliteit op het gebied van technologie en diensten die zijn vastgesteld in Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad. ([4])

(3) In Besluit 2010/166/EU worden de lidstaten opgeroepen toezicht te houden op het gebruik van de 900 MHz- en 1 800 MHz-banden die MCV-diensten leveren in hun territoriale wateren, met name wat betreft de voortdurende relevantie van alle in dat besluit vermelde voorwaarden en gevallen van schadelijke interferentie. De lidstaten moeten verder bij de Commissie een verslag over hun bevindingen indienen en de Commissie moet in voorkomend geval overgaan tot een herziening van Besluit 2010/166/EU.

(4) Uit de verslagen die de lidstaten bij de Commissie hebben ingediend, blijkt duidelijk dat het noodzakelijk is nieuwe communicatietechnologieën voor MCV-gebruik toe te staan.

(5) Teneinde de verdere uitrol van MCV-toepassingen in de Unie te bevorderen, heeft de Commissie overeenkomstig artikel 4, lid 2, van Besluit nr. 676/2002/EG op 16 november 2015 een mandaat aan de Europese Conferentie van de administraties van posterijen en van telecommunicatie („CEPT") gegeven om onderzoek te doen naar de mogelijkheid van co-existentie van toestellen aan boord van vaartuigen die LTE-technologie gebruiken, en terrestrische elektronische-communicatienetwerken die gebruikmaken van de 1 710-1 785/1 805-1 880 MHz- en 2 500-2 570/2 620-2 690 MHz-banden, en de co-existentie van toestellen aan boord van vaartuigen die UMTS-technologie gebruiken met terrestrische elektronische-communicatienetwerken die gebruikmaken van de 1 920-1 980/2 110-2 170 MHz-banden.

(6) In het kader van dat mandaat heeft CEPT op 17 juni 2016 verslag 62 aangenomen, waarin wordt geconcludeerd dat het mogelijk is MCV te gebruiken, mits aan de relevante technische voorwaarden wordt voldaan, wanneer gebruik wordt gemaakt van LTE-technologie in de 1 710-1 785/1 805-1 880 MHz- en 2 500-2 570/2 620-2 690 MHz-banden en UMTS-technologie in de 1 920-1 980/2 110-2 170 MHz-band. Besluit 2010/166/EU moet daarom op basis van de resultaten van CEPT-verslag 62 worden gewijzigd, waarbij deze technologieën en frequenties worden opgenomen en het gebruik van systemen op basis van deze technologieën aan boord van vaartuigen wordt toegestaan.

([1]) PB L 108 van 24.4.2002, blz. 1.

([2]) Besluit 2010/166/EU van de Commissie van 19 maart 2010 betreffende de harmonisatie van de voorwaarden inzake het gebruik van radiospectrum voor mobiele communicatiediensten aan boord van vaartuigen (MCV-diensten) in de Europese Unie (PB L 72 van 20.3.2010, blz. 38).

([3]) Besluit nr. 243/2012/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot vaststelling van een meerjarenprogramma voor het radiospectrumbeleid (PB L 81 van 21.3.2012, blz. 7).

([4]) Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33).

(7) Zonder afbreuk te doen aan de in de bijlage vastgestelde vereisten mogen de lidstaten met het oog op de bescherming van andere toegestane toepassingen van spectrum aanvullende geografische beperkingen opleggen aan het gebruik van het MCV-systeem in hun territoriale wateren.

(8) Rekening houdend met het belang van UMTS- en LTE-technologieën voor draadloze communicatie in de Unie, dient de mogelijkheid om MCV-systemen op basis van LTE en MCV-systemen op basis van UMTS als beschreven in dit besluit te gebruiken, zo snel mogelijk en uiterlijk zes maanden na bekendmaking van dit besluit van toepassing te worden.

(9) Er moet permanent toezicht worden gehouden op de technische specificaties met betrekking tot MCV teneinde te waarborgen dat deze aansluiten bij de technologische ontwikkelingen.

(10) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Radiospectrumcomité,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Besluit 2010/166/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 1 wordt vervangen door:

„*Artikel 1*

Dit besluit beoogt de technische voorwaarden voor de beschikbaarheid en het doelmatig gebruik van de 900 MHz-, 1 800 MHz-, 1 900/2 100 MHz- en 2 600 MHz-frequentiebanden voor systemen die mobiele communicatie leveren aan boord van vaartuigen binnen de territoriale wateren van de Unie te harmoniseren.".

2) Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt 1 wordt vervangen door:

„1. „mobiele communicatiediensten aan boord van vaartuigen (MCV-diensten)": elektronische communicatiediensten zoals omschreven in artikel 2, onder c), van Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad (*), die geleverd worden door een onderneming om personen aan boord van een vaartuig in staat te stellen te communiceren via openbare communicatienetwerken met gebruikmaking van een systeem in overeenstemming met artikel 3 zonder rechtstreekse verbindingen met terrestrische netwerken tot stand te brengen;

(*) Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33).";

b) punt 7 wordt vervangen door:

„7. „ontvangststation aan boord van vaartuigen": een mobiele picocel aan boord van een vaartuig ter ondersteuning van gsm-, LTE- of UMTS-diensten in overeenstemming met de bijlage bij dit besluit;";

c) de volgende punten worden toegevoegd:

„8. „de 1 900/2 100 MHz-banden": de 1 920-1 980 MHz-band voor uplink (verzending vanaf eindapparatuur en ontvangst door basisstation) en de 2 110-2 170 MHz-band voor downlink (verzending vanaf basisstation en ontvangst door eindapparatuur);

9. „de 2 600 MHz-band": de 2 500-2 570 MHz-band voor uplink (verzending vanaf eindapparatuur en ontvangst door basisstation) en de 2 620-2 690 MHz-band voor downlink (verzending vanaf basisstation en ontvangst door eindapparatuur);

10. „LTE-systeem": een elektronischecommunicatienetwerk als omschreven in de bijlage bij Uitvoeringsbesluit 2011/251/EU van de Commissie (*);

11. „UMTS-systeem": een elektronischecommunicatienetwerk als omschreven in de bijlage bij Uitvoeringsbesluit 2011/251/EU.

(*) Uitvoeringsbesluit 2011/251/EU van de Commissie van 18 april 2011 tot wijziging van Beschikking 2009/766/EG betreffende de harmonisatie van de 900 MHz- en de 1 800 MHz-frequentieband voor terrestrische systemen die pan-Europese elektronische communicatiediensten kunnen verschaffen in de Gemeenschap (PB L 106 van 27.4.2011, blz. 9).".

3) Artikel 3 wordt vervangen door:

„*Artikel 3*

1. De lidstaten stellen ten minste 2 MHz spectrum beschikbaar in de uplink-richting en 2 MHz dienovereenkomstig gepaard spectrum in de downlink-richting binnen de 900 MHz- en/of 1 800 MHz-band voor gsm-systemen die op interferentievrije en onbeschermde basis MCV-diensten leveren in hun territoriale wateren.

2. Zo spoedig mogelijk, en uiterlijk zes maanden na de datum van bekendmaking van dit besluit, stellen de lidstaten 5 MHz spectrum beschikbaar in de uplink-richting en 5 MHz dienovereenkomstig gepaard spectrum in de downlink-richting binnen de 1 900/2 100 MHz-banden voor UMTS-systemen en binnen de 1 800- en 2 600 MHz-banden voor LTE-systemen die op interferentievrije en onbeschermde basis MCV-diensten leveren in hun territoriale wateren.

3. De lidstaten waarborgen dat de systemen waarop de leden 1 en 2 van toepassing zijn, voldoen aan de in de bijlage vastgestelde voorwaarden.".

4) Artikel 4 wordt vervangen door:

„*Artikel 4*

De lidstaten houden toezicht op het gebruik van de frequentiebanden door de in de artikel 3, leden 1 en 2, genoemde systemen die MCV-diensten leveren in hun territoriale wateren, met name wat betreft de voortdurende relevantie van alle in artikel 3 vermelde voorwaarden en gevallen van schadelijke interferentie.".

5) De bijlage wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 1 februari 2017.

Voor de Commissie

Andrus ANSIP

Vicevoorzitter

BIJLAGE

„BIJLAGE

Voorwaarden waaraan moet worden voldaan door een systeem dat MCV-diensten levert in de territoriale wateren van de lidstaten van de Europese Unie om schadelijke interferentie met terrestrische mobiele netwerken te voorkomen

(1) Voorwaarden waaraan moet worden door gsm-systemen die gebruikmaken van de 900 MHz-band en de 1 800 MHz-band en die MCV-diensten leveren in de territoriale wateren van de lidstaten om schadelijke interferentie met terrestrische mobiele netwerken te voorkomen

De volgende voorwaarden zijn van toepassing:

a) het systeem dat MCV-diensten levert, wordt niet gebruikt binnen een afstand van twee zeemijl ([1]) van de basislijn, zoals gedefinieerd in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee;

b) in het bereik tussen twee en twaalf zeemijl van de basislijn worden alleen binnenantenne(s) bij basisstations aan boord van vaartuigen gebruikt;

c) limieten die moeten worden vastgesteld voor mobiele eindstations wanneer deze gebruikt worden aan boord van vaartuigen en voor basisstations aan boord van vaartuigen:

Parameter	Omschrijving
Zendvermogen/vermogensdichtheid	Voor mobiele eindstations die worden gebruikt aan boord van vaartuigen en worden gecontroleerd door het basisstation in vaartuigen in de 900 MHz-band, is het maximaal uitgestraald uitgangsvermogen: 5 dBm
	Voor mobiele eindstations die worden gebruikt aan boord van vaartuigen en worden gecontroleerd door het basisstation in vaartuigen in de 1 800 MHz-band, is het maximaal uitgestraald uitgangsvermogen: 0 dBm
	Voor basisstations aan boord van vaartuigen is de maximale vermogensdichtheid gemeten in externe zones van het vaartuig, gecorrigeerd voor een meetantenne met een antennewinst van 0 dBi: – 80 dBm/200 kHz
Voorschriften voor toegang tot en bezetting van het kanaal	Om interferentie te onderdrukken, moeten technieken worden gebruikt die ten minste even goed presteren als de volgende onderdrukkingsfactoren gebaseerd op gsm-normen: — tussen twee en drie zeemijlen van de basislijn moet de gevoeligheid van de ontvangstapparatuur en de drempel voor het verbreken van de verbinding (ACCMIN ([1])- en min-RXLEV ([2])-niveau) van het mobiele eindstation dat gebruikt wordt aan boord van het vaartuig gelijk zijn aan of hoger dan – 70 dBm/200 kHz en tussen drie en twaalf zeemijl van de basislijn gelijk aan of hoger dan – 75 dBm/200 kHz; — in de uplink-richting van het MCV-systeem moet onderbroken zending ([3]) geactiveerd zijn; — de timing advance-waarde ([4]) van het basisstation aan boord van vaartuigen moet op de minimale waarde zijn ingesteld.

([1]) ACCMIN (RX_LEV_ACCESS_MIN); zoals beschreven in gsm-norm ETSI TS 144 018.
([2]) RXLEV (RXLEV-FULL-SERVING-CELL); zoals beschreven in gsm-norm ETSI TS 148 008.
([3]) Onderbroken zending of DTX; zoals beschreven in gsm-norm ETSI TS 148 008.
([4]) Timing advance; zoals beschreven in gsm-norm ETSI TS 144 018.

(2) Voorwaarden waaraan moet worden door UMTS-systemen in de 1 900/2 100 MHz-banden die MCV-diensten leveren in de territoriale wateren van de lidstaten om schadelijke interferentie met terrestrische mobiele netwerken te voorkomen

De volgende voorwaarden zijn van toepassing:

a) het systeem dat MCV-diensten levert, wordt niet gebruikt binnen een afstand van twee zeemijl van de basislijn, zoals gedefinieerd in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee;

([1]) Eén zeemijl = 1 852 meter.

b) in het bereik tussen twee en twaalf zeemijl van de basislijn word(t)(en) alleen (een) binnenantenne(s) bij basisstations aan boord van vaartuigen gebruikt;

c) er mag slechts een bandbreedte tot maximaal 5 MHz (duplex) worden gebruikt;

d) limieten die moeten worden vastgesteld voor mobiele eindstations wanneer deze gebruikt worden aan boord van vaartuigen en voor basisstations aan boord van vaartuigen:

Parameter	Omschrijving
Zendvermogen/vermogensdichtheid	Voor mobiele eindstations die uitzenden in de 1 900 MHz-band, worden gebruikt aan boord van vaartuigen en worden gecontroleerd door het basisstation in vaartuigen dat uitzendt in de 2 100 MHz-band, is het maximaal uitgestraald uitgangsvermogen: 0 dBm/5 MHz
Emissies aan dek	De emissie van basisstations aan boord van vaartuigen is gelijk aan of lager dan – 102 dBm/5 MHz (Common Pilot Channel).
Voorschriften voor toegang tot en bezetting van het kanaal	Tussen twee en twaalf zeemijl van de basislijn moeten de kwaliteitscriteria (minimaal vereist ontvangen signaalniveau in de cel) gelijk aan of hoger zijn dan: – 87 dBm/5 MHz
	De PLMN-selectietimer („Public Land Mobile Network") wordt ingesteld op tien minuten
	De parameter betreffende timing advance wordt ingesteld naargelang van een celbereik voor het verdeeld antennesysteem betreffende MCV dat gelijk is aan 600 m
	De RRC-gebruikersinactiviteitsreleasetimer („Radio Resource Control") wordt ingesteld op twee seconden
Geen overeenstemming met terrestrische netwerken	De centrale draaggolffrequentie voor MCV mag niet overeenstemmen met de draaggolffrequenties van terrestrische netwerken

(3) Voorwaarden waaraan moet worden door LTE-systemen in de 1 800 MHz-band en de 2 600 MHz-band en die MCV-diensten leveren in de territoriale wateren van de lidstaten om schadelijke interferentie met terrestrische mobiele netwerken te voorkomen

De volgende voorwaarden zijn van toepassing:

a) het systeem dat MCV-diensten levert, wordt niet gebruikt binnen een afstand van vier zeemijl van de basislijn, zoals gedefinieerd in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee;

b) in het bereik tussen vier en twaalf zeemijl van de basislijn word(t)(en) alleen (een) binnenantenne(s) bij basisstations aan boord van vaartuigen gebruikt;

c) er mag slechts een bandbreedte tot maximaal 5 MHz (duplex) worden gebruikt per frequentieband (1 800 MHz en 2 600 MHz);

d) limieten die moeten worden vastgesteld voor mobiele eindstations wanneer deze gebruikt worden aan boord van vaartuigen en voor basisstations aan boord van vaartuigen:

Parameter	Omschrijving
Zendvermogen/vermogensdichtheid	Voor mobiele eindstations die worden gebruikt aan boord van vaartuigen en worden gecontroleerd door het basisstation in vaartuigen in de 1 800 MHz-band en 2 600 MHz-band is het maximaal uitgestraald uitgangsvermogen: 0 dBm
Emissies aan dek	De emissie van basisstations aan boord van vaartuigen is gelijk aan of lager dan – 98 dBm/5 MHz (gelijkwaardig aan – 120 dBm/15 kHz)

Parameter	Omschrijving
Voorschriften voor toegang tot en bezetting van het kanaal	Tussen vier en twaalf zeemijl van de basislijn moeten de kwaliteitscriteria (minimaal vereist ontvangen signaalniveau in de cel) gelijk aan of hoger zijn dan – 83 dBm/5 MHz (gelijkwaardig aan – 105 dBm/15 kHz)
	De PLMN-selectietimer („Public Land Mobile Network") wordt ingesteld op tien minuten
	De parameter betreffende timing advance wordt ingesteld naargelang van een celbereik voor het verdeeld antennesysteem betreffende MCV dat gelijk is aan 400 m
	De RRC-gebruikersinactiviteitsreleasetimer („Radio Resource Control") wordt ingesteld op twee seconden
Geen overeenstemming met terrestrische netwerken	De centrale draaggolffrequentie voor MCV mag niet overeenstemmen met de draaggolffrequenties van terrestrische netwerken"

RECTIFICATIES

Rectificatie van Besluit (GBVB) 2016/2240 van de Raad van 12 december 2016 tot wijziging van Besluit 2012/389/GBVB betreffende de missie van de Europese Unie voor de opbouw van regionale maritieme capaciteit in de Hoorn van Afrika (EUCAP NESTOR)

(Publicatieblad van de Europese Unie L 337 van 13 december 2016)

Bladzijde 18, artikel 1, punt 1):

in plaats van: „1) In de titel en in de gehele tekst wordt de naam „EUCAP NESTOR" vervangen door „EUCAP Somalia".",

lezen: „1) De titel wordt vervangen door „Besluit 2012/389/GBVB van de Raad van 16 juli 2012 betreffende de missie van de Europese Unie voor de opbouw van capaciteit in Somalië (EUCAP Somalia)", en in de gehele tekst wordt de naam „EUCAP NESTOR" vervangen door „EUCAP Somalia".".

Rectificatie van Besluit 2002/309/EU, Euratom van de Raad en, wat betreft de overeenkomst inzake wetenschappelijke en technologische samenwerking, van de Commissie van 4 april 2002 betreffende de sluiting van zeven overeenkomsten met de Zwitserse Bondsstaat

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 114 van 30 april 2002)

Inhoudsopgave:

in plaats van: „2002/309/EG, EU, Euratom

*Besluit van de Raad en, wat betreft de overeenkomst inzake Wetenschappelijke en Technologische samenwerking, van de Commissie van 4 april 2002 betreffende de sluiting van zeven overeenkomsten met de Zwitserse Bondsstaat .....1",

lezen: „2002/309/EG, Euratom

*Besluit van de Raad en, wat betreft de overeenkomst inzake wetenschappelijke en technologische samenwerking, van de Commissie van 4 april 2002 betreffende de sluiting van zeven overeenkomsten met de Zwitserse Bondsstaat .....1".

Bladzijde 1, titel:

in plaats van: „BESLUIT VAN DE RAAD EN, WAT BETREFT DE OVEREENKOMST INZAKE WETENSCHAPPELIJKE EN TECHNOLOGISCHE SAMENWERKING, VAN DE COMMISSIE

van 4 april 2002

betreffende de sluiting van zeven overeenkomsten met de Zwitserse Bondsstaat

(2002/309/EU, Euratom)",

lezen: „BESLUIT VAN DE RAAD EN, WAT BETREFT DE OVEREENKOMST INZAKE WETENSCHAPPELIJKE EN TECHNOLOGISCHE SAMENWERKING, VAN DE COMMISSIE

van 4 april 2002

betreffende de sluiting van zeven overeenkomsten met de Zwitserse Bondsstaat

(2002/309/EG, Euratom)".

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL